

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

13e jaargang nr. L 225

12 oktober 1970

Uitgave in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

70/457/EEG:

Richtlijn van de Raad van 29 september 1970 betreffende de gemeenschappelijke rassenlijst voor landbouwgewassen 1

70/458/EEG:

Richtlijn van de Raad van 29 september 1970 betreffende het in de handel brengen van groentezaad..... 7

70/459/EEG:

Beschikking van de Raad van 29 september 1970 waarbij de Bondsrepubliek Duitsland wordt gemachtigd een handelsakkoord te sluiten met de Volksrepubliek Polen 22

70/460/EEG:

Beschikking van de Raad van 29 september 1970 houdende machtiging tot stilzwijgende verlenging van bepaalde handelsakkoorden die door Lid-Staten met derde landen zijn gesloten 24

70/461/EEG:

Besluit van de Raad van 29 september 1970 houdende aanvaarding van de langlopende regeling betreffende de internationale handel in katoenprodukten en van de twee Protocollen tot verlenging van deze regeling 28

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 29 september 1970

betreffende de gemeenschappelijke rassenlijst voor landbouwgewassen

(70/457/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de voortbrenging van landbouwzaad en -pootgoed een belangrijke plaats inneemt in de landbouw van de Europese Economische Gemeenschap;

Overwegende dat de Raad derhalve reeds richtlijnen heeft vastgesteld betreffende het in de handel brengen van respectievelijk bietenzaad⁽²⁾, zaaizaad van groenvoedergewassen⁽³⁾, zaaigranen⁽⁴⁾, pootaardappelen⁽⁵⁾ en zaaizaad van oliehoudende planten en vezelgewassen⁽⁶⁾;

Overwegende dat de Lid-Staten overeenkomstig deze richtlijnen het in de handel brengen van zaaizaad en pootgoed van de betrokken gewassen voorlopig mogen beperken tot zaaizaad en pootgoed van rassen die opgenomen zijn op een nationale lijst en die op hun

grondgebied cultuur- en gebruikswaarde bezitten; dat echter in deze richtlijnen eveneens is voorgeschreven dat deze beperking slechts toegestaan is tot de invoering van een gemeenschappelijke rassenlijst voor landbouwgewassen;

Overwegende dat een gemeenschappelijke rassenlijst op het ogenblik slechts kan worden opgesteld op basis van nationale rassenlijsten;

Overwegende dat derhalve alle Lid-Staten een of meer nationale lijsten dienen op te stellen van de rassen die op hun grondgebied zijn toegelaten en in de handel mogen worden gebracht;

Overwegende dat de opstelling van deze lijsten volgens uniforme voorschriften dient te geschieden opdat de toegelaten rassen onderscheidbaar, bestendig en voldoende homogeen zijn en voldoende cultuur- en gebruikswaarde bezitten;

Overwegende dat er voor de uitvoering van het onderzoek met het oog op de toelating van een ras een groot aantal uniforme criteria en minimumeisen moet worden vastgesteld;

Overwegende dat bovendien de voorschriften betreffende de duur van een toelating, de motieven voor de intrekking daarvan en de instandhouding uniform moeten worden gemaakt en dat er dient te worden bepaald dat de Lid-Staten elkaar op de hoogte stellen van toelatingen en intrekkingen van rassen;

Overwegende dat al het zaaizaad en al het pootgoed van de rassen die na 1 juli 1967 in ten minste één Lid-Staat overeenkomstig de beginselen van deze richtlijn toegelaten zijn, na een zekere termijn in de Gemeenschap aan geen enkele beperking betreffende het ras

⁽¹⁾ PB nr. C 108 van 19. 10. 1968, blz. 30.

⁽²⁾ PB nr. 125 van 11. 7. 1966, blz. 2290/66.

⁽³⁾ PB nr. 125 van 11. 7. 1966, blz. 2298/66.

⁽⁴⁾ PB nr. 125 van 11. 7. 1966, blz. 2309/66.

⁽⁵⁾ PB nr. 125 van 11. 7. 1966, blz. 2320/66.

⁽⁶⁾ PB nr. L 169 van 10. 7. 1969, blz. 3.

mogen zijn onderworpen; dat deze rassen in de gemeenschappelijke rassenlijst moeten worden opgenomen;

Overwegende evenwel dat aan de Lid-Staten het recht dient te worden toegekend via een bijzondere procedure hun eventuele bezwaren tegen een ras en tegen opname ervan in de gemeenschappelijke rassenlijst naar voren te brengen, alsmede bezwaren van fytosanitaire aard aan te voeren tegen een in genoemde lijst opgenomen ras;

Overwegende dat een bijzondere regeling nodig is voor die rassen die in een Lid-Staat al vóór 1 juli 1967 overeenkomstig de beginselen van deze richtlijn zijn toegelaten; dat het gerechtvaardigd lijkt de opname van deze rassen in de lijst afhankelijk te stellen van hun belang voor de zaadproductie;

Overwegende dat de Commissie in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* de rassen dient te publiceren welke worden opgenomen in de gemeenschappelijke rassenlijst voor landbouwgewassen;

Overwegende dat het noodzakelijk lijkt voorschriften vast te stellen betreffende de gelijkstelling van onderzoek en controles van rassen, welke in derde landen zijn verricht;

Overwegende dat anderzijds de communautaire voorschriften niet van toepassing dienen te zijn op rassen waarvan wordt aangetoond dat het zaaizaad of pootgoed uitsluitend bestemd is voor uitvoer naar derde landen;

Overwegende dat het aan de Commissie dient te worden overgelaten bepaalde uitvoeringsmaatregelen te treffen; dat er, om de uitvoering van de voorgenomen maatregelen te vergemakkelijken, een procedure dient te worden ingesteld waarbij in het kader van het Permanent Comité voor teeltmateriaal voor land-, tuin- en bosbouw, ingesteld bij besluit van de Raad van 14 juni 1966⁽¹⁾, een nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie tot stand wordt gebracht,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn heeft betrekking op de opname van rassen van bieten, groenvoedergewassen, granen, aardappelen, alsmede van oliehoudende planten en vezelgewassen in een gemeenschappelijke rassenlijst van landbouwgewassen waarvan het zaaizaad of pootgoed in de handel mag worden gebracht volgens de bepalingen van de richtlijnen van de Raad van 14 juni 1966 betreffende het in de handel brengen van bietenzaad, zaaizaad van groenvoedergewassen, zaaigranen en pootaardappelen, alsmede van de richtlijn van de

Raad van 30 juni 1969 betreffende het in de handel brengen van oliehoudende planten en vezelgewassen.

2. De gemeenschappelijke rassenlijst wordt opgesteld op basis van de rassenlijsten der Lid-Staten.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder officiële maatregelen de maatregelen die genomen zijn

- a) door de autoriteiten van een Staat, of
- b) onder verantwoordelijkheid van een Staat, door publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen, of
- c) voor hulpwerkzaamheden, eveneens onder toezicht van een Staat, door beëdigde natuurlijke personen,

mits de onder b) en c) genoemde personen geen bijzonder voordeel ontleenen aan het resultaat van deze maatregelen.

Artikel 3

1. Elke Lid-Staat stelt één of meer lijsten op van de rassen die officieel op zijn grondgebied tot de keuring zijn toegelaten en in de handel mogen worden gebracht. De lijsten mogen door iedereen worden geraadpleegd.

2. De Lid-Staten kunnen bepalen dat de opname van een ras in de gemeenschappelijke lijst of in de lijst van een andere Lid-Staat gelijkstaat met opname in hun eigen lijst. In dit geval wordt de Lid-Staat vrijgesteld van de in de artikelen 7 en 9, lid 3, en in artikel 10, leden 2 tot en met 5, genoemde verplichtingen.

3. De Lid-Staten nemen alle maatregelen welke nodig zijn om de vóór 1 juli 1970 overeenkomstig andere beginselen dan die van deze richtlijn toegestane officiële opname van rassen uiterlijk op 30 juni 1980 te doen vervallen, voor zover de betrokken rassen op die datum niet overeenkomstig de beginselen van deze richtlijn zijn toegelaten.

Artikel 4

1. De Lid-Staten dragen er zorg voor, dat een ras slechts wordt toegelaten indien het onderscheidbaar, bestendig en voldoende homogeen is. Het ras moet voldoende cultuur- en gebruikswaarde bezitten.

2. Een onderzoek van de cultuur- en gebruikswaarde is niet noodzakelijk

⁽¹⁾ PB nr. 125 van 11. 7. 1966, blz. 2289/66.

- a) voor de toelating van grasrassen, indien de kweker verklaart dat het zaaizaad van zijn ras niet bestemd is voor de teelt van voedergewassen,
- b) voor de toelating van rassen waarvan het zaad bestemd is voor verkoop in een andere Lid-Staat die deze rassen mede op grond van hun cultuur- en gebruikswaarde heeft toegelaten.

Artikel 5

1. Een ras is onderscheidbaar wanneer het zich op het ogenblik van de aanmelding duidelijk door een of meer belangrijke morfologische of fysiologische eigenschappen onderscheidt van elk ander ras dat in de betrokken Lid-Staat reeds is toegelaten of waarvoor een aanvraag tot toelating is ingediend, dan wel voorkomt op de gemeenschappelijke rassenlijst.

2. Een ras is bestendig wanneer het na opeenvolgende vermeerderingen of, wanneer de kweker een bijzondere vermeerderingscyclus heeft vastgesteld, op het einde van elke cyclus, wat de wezenlijke eigenschappen betreft nog aan zijn beschrijving beantwoordt.

3. Een ras is voldoende homogeen indien de planten van dit ras — afgezien van enkele afwijkingen — gezien de bijzonderheden van het voortplantingsstelsel van de planten, ten aanzien van alle daartoe in aanmerking genomen eigenschappen met elkaar overeenstemmen of genetisch identiek zijn.

4. Een ras bezit voldoende cultuur- of gebruikswaarde wanneer het ten opzichte van de andere in de lijst van de betrokken Lid-Staat opgenomen rassen door het geheel van zijn hoedanigheden, ten minste voor de produktie in een bepaald gebied, een duidelijke verbetering betekent, hetzij voor de teelt, hetzij voor de valorisatie van de oogst of van de daaruit verkregen produkten. Een lager niveau van bepaalde eigenschappen kan door andere gunstige eigenschappen gecompenseerd worden.

Artikel 6

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat uit andere Lid-Staten afkomstige rassen, met name wat de procedure van toelating betreft, onderworpen worden aan dezelfde voorwaarden als die welke voor de binnenlandse rassen gelden.

Artikel 7

1. De Lid-Staten schrijven voor dat een ras slechts kan worden toegelaten na een officieel onderzoek, in het bijzonder op het veld, ten aanzien van een voldoende groot aantal kenmerken om het ras te kunnen

beschrijven. Voor het vaststellen van deze kenmerken moeten nauwkeurige en betrouwbare methoden worden gebruikt.

2. Volgens de procedure van artikel 23 en rekening houdend met de stand van wetenschap en techniek worden vastgesteld:

- a) de kenmerken waartoe het onderzoek zich voor de verschillende soorten ten minste moet uitstrekken;
- b) de minimumeisen betreffende het verrichten van het onderzoek.

3. Indien een onderzoek van de genealogische bestanddelen noodzakelijk is voor de studie van hybriden en kunstmatig verkregen rassen, dragen de Lid-Staten er zorg voor, dat de resultaten van dit onderzoek en de beschrijving van de genealogische bestanddelen, indien de kweker zulks verzoekt, een vertrouwelijk karakter dragen.

Artikel 8

De Lid-Staten schrijven voor, dat de aanvrager bij het indienen van zijn verzoek om opnemning van een ras moet vermelden, of er voor dit ras reeds een verzoek werd ingediend in een andere Lid-Staat, en zo ja, in welke Lid-Staat en tot welk resultaat het verzoek heeft geleid.

Artikel 9

1. De Lid-Staten dragen zorg voor de officiële bekendmaking van de lijst van de op hun grondgebied toegelaten rassen met daarbij de naam van de in hun land voor de instandhouding verantwoordelijke persoon of personen. Wanneer meer personen voor de instandhouding van een ras verantwoordelijk zijn, behoeven hun namen niet bekendgemaakt te worden. Worden deze namen niet vermeld, dan wordt in de lijst aangegeven, welke instantie beschikt over de lijst van de namen van degenen die voor de instandhouding verantwoordelijk zijn.

2. Bij toelating van een ras dragen de Lid-Staten er zorg voor dat dit ras, voor zover mogelijk, in alle Lid-Staten dezelfde naam draagt.

Indien bekend is dat zaaizaad of pootgoed van een ras in een ander land onder een andere naam in de handel wordt gebracht, wordt deze naam eveneens in de lijst vermeld.

3. De Lid-Staten stellen voor elk toegelaten ras een dossier samen waarin zijn opgenomen een beschrijving van het ras en een duidelijke samenvatting van alle feiten waarop de toelating is gegrond. De beschrijving

van de rassen heeft betrekking op planten welke direct verkregen zijn van zaaizaad of pootgoed van de categorie „gecertificeerd zaaizaad en pootgoed”.

Artikel 10

1. De rassenlijst en de wijzigingen daarvan worden onmiddellijk ter kennis gebracht van de overige Lid-Staten en van de Commissie.
2. De Lid-Staten verstrekken aan de andere Lid-Staten en de Commissie voor elk toegelaten nieuw ras een korte beschrijving van de belangrijkste eigenschappen ervan.
3. Iedere Lid-Staat houdt de in artikel 9, lid 3, bedoelde dossiers betreffende de toegelaten rassen of de rassen die niet meer zijn toegelaten, ter beschikking van de overige Lid-Staten en van de Commissie. De wederzijdse inlichtingen over deze dossiers blijven vertrouwelijk.
4. De Lid-Staten dragen er zorg voor, dat de toelatingsdossiers voor uitsluitend persoonlijk gebruik geraadpleegd kunnen worden door iedereen die heeft aangetoond, daarbij een gerechtvaardigd belang te hebben. Deze bepalingen zijn niet van toepassing wanneer de gegevens op grond van artikel 7, lid 3, vertrouwelijk moeten blijven.
5. Wordt een toelating geweigerd of ingetrokken, dan wordt degene wie deze beslissing betreft, in de gelegenheid gesteld kennis te nemen van de resultaten van het onderzoek.

Artikel 11

1. De Lid-Staten schrijven voor dat de toegelaten rassen systematisch in stand moeten worden gehouden.
2. De instandhouding moet altijd gecontroleerd kunnen worden aan de hand van aantekeningen, gemaakt door de voor het ras verantwoordelijke persoon of personen. Deze aantekeningen moeten eveneens betrekking hebben op de produktie van alle aan het basiszaad of basispootgoed voorafgaande generaties.
3. Aan de voor het ras verantwoordelijke personen kunnen monsters worden gevraagd. Zo nodig kunnen deze officieel worden genomen.
4. Wanneer de instandhouding geschiedt in een andere Lid-Staat dan die waar het ras is toegelaten, verlenen de betrokken Lid-Staten elkander bij de controle officiële medewerking.

Artikel 12

1. De toelating van een ras geldt tot aan het einde van het tiende kalenderjaar na de toelating.
2. De toelating van een ras kan telkens voor een bepaalde termijn worden verlengd, wanneer dit gerechtvaardigd is op grond van het belang van de handhaving van de teelt ervan, en voor zover het ras nog steeds voldoet aan de voorwaarden inzake onderscheidbaarheid, homogeniteit en bestendigheid. De aanvraag tot verlenging dient uiterlijk twee jaar vóór de datum waarop de toelating verloopt te worden ingediend.
3. De duur van een toelating moet voorlopig verlengd worden totdat er een beslissing is genomen inzake de aanvraag tot verlenging.

Artikel 13

1. De Lid-Staten dragen er zorg voor, dat de toelating van een ras wordt ingetrokken,
  - a) indien bij het onderzoek is aangetoond dat een ras niet meer onderscheidbaar, bestendig of voldoende homogeen is,
  - b) op verzoek van de voor het ras verantwoordelijke persoon of personen, tenzij een instandhouding verzekerd blijft.
2. De Lid-Staten kunnen de toelating van een ras intrekken,
  - a) wanneer de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die uit hoofde van deze richtlijn zijn vastgesteld, niet worden nagekomen,
  - b) wanneer bij de aanvraag tot toelating of bij het onderzoek onjuiste of misleidende inlichtingen zijn verstrekt ten aanzien van feiten waarvan de toelating afhankelijk is gesteld.

Artikel 14

1. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat een ras van hun lijst wordt afgevoerd indien de toelating van dit ras wordt ingetrokken of indien de geldigheidsduur van de toelating is verstreken.
2. De Lid-Staten kunnen voor hun grondgebied een termijn van maximaal drie jaar na het einde van de toelating toestaan voor de afzet van zaaizaad of pootgoed.

Artikel 15

1. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat zaaizaad en pootgoed van rassen, welke na 1 juli 1972 in ten minste

één Lid-Staat overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn zijn toegelaten, na 31 december van het tweede jaar volgende op dat waarin het is toegelaten, aan geen enkele handelsbeperking ten aanzien van het ras wordt onderworpen.

2. In afwijking van het bepaalde in lid 1 kan een Lid-Staat die zulks verzoekt, vóór het verstrijken van bovenbedoelde termijn volgens de procedure van artikel 23 worden gemachtigd de handel in zaaizaad en pootgoed van het desbetreffende ras op zijn gehele grondgebied of een deel daarvan te verbieden.

3. De in lid 2 bedoelde machtiging kan slechts worden verleend in de volgende gevallen:

- a) indien het ras niet onderscheidbaar, bestendig of voldoende homogeen is, of
- b) indien het bewijs wordt geleverd dat de teelt van dit ras in fyto-sanitair opzicht schadelijk is voor de teelt van andere rassen of gewassen, of
- c) wanneer op basis van een officieel in de aanvragende Lid-Staat in overeenkomstige toepassing van artikel 5, lid 4, verricht onderzoek te velde is geconstateerd dat het ras op zijn grondgebied nergens de resultaten oplevert die werden verkregen met een ander vergelijkbaar ras dat op het grondgebied van die Lid-Staat is toegelaten.

4. Indien een Lid-Staat voor een bepaald ras niet het voornemen heeft een verzoek in te dienen overeenkomstig de procedure van lid 2, deelt hij zulks aan de Commissie mede of legt hij een verklaring in die zin af in het Permanent Comité voor teeltmateriaal.

5. Wanneer alle Lid-Staten de in lid 4 bedoelde mededeling of verklaring hebben gedaan, respectievelijk afgelegd, geldt de termijn van lid 1 niet langer en wordt artikel 18 toegepast.

6. Indien een ras ten tijde van zijn toelating in een Lid-Staat eveneens wordt onderzocht in een andere Lid-Staat met het oog op zijn toelating, wordt de in lid 1 genoemde termijn voor laatstgenoemde Lid-Staat verminderd met de duur van genoemd onderzoek.

7. De in lid 1 bedoelde termijn kan vóór zijn verstrijken volgens de in artikel 23 bedoelde procedure worden verlengd, indien hiervoor een gegronde reden aanwezig is.

Artikel 16

Artikel 15 is in de volgende gevallen eveneens van toepassing op de rassen die op nationaal vlak vóór 1 juli 1972 zijn toegelaten volgens soortgelijke beginselen als die van deze richtlijn:

- a) indien de toelating na 30 juni 1967 heeft plaatsgevonden, of
- b) indien de toelating vóór de sub a) bedoelde datum in ten minste twee Lid-Staten heeft plaatsgevonden, of
- c) indien de toelating vóór de sub a) bedoelde datum in een Lid-Staat heeft plaatsgevonden, mits in deze Lid-Staat de oppervlakte der vermeerderingspercelen van het ras, die met het oog op de keuring ervan voor keuring te velde zijn opgegeven, na de sub a) bedoelde datum gedurende drie teeltperioden telkens ten minste 3% heeft bedragen van de totale oppervlakte der vermeerderingspercelen van het gewas.

Artikel 17

De in artikel 15, lid 1, bedoelde termijn begint voor de gevallen, bedoeld in artikel 16, sub a) en b), op 1 juli 1972 en voor het geval, bedoeld in artikel 16, sub c), op de datum waarop de Lid-Staat aan de Commissie mededeelt dat aan de voorwaarde is voldaan.

Artikel 18

De Commissie publiceert overeenkomstig de door de Lid-Staten verstrekte gegevens, telkens wanneer deze bij haar binnenkomen, in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* onder de aanduiding „Gemeenschappelijke rassenlijst voor landbouwgewassen” alle rassen waarvan het zaaizaad en pootgoed op grond van artikel 15 en 16 niet aan handelsbeperking ten aanzien van het ras zijn onderworpen, alsmede de in artikel 9, lid 1, bedoelde gegevens betreffende de voor de instandhouding verantwoordelijke persoon of personen. In de publikatie wordt aangegeven welke Lid-Staten een machtiging in de zin van artikel 15, lid 2, of van artikel 19 hebben ontvangen.

Artikel 19

Indien er wordt geconstateerd dat de teelt van een in de gemeenschappelijke rassenlijst opgenomen ras in een Lid-Staat in fyto-sanitair opzicht schadelijk zou kunnen zijn voor de teelt van andere rassen of gewassen, kan deze Lid-Staat, indien hij zulks verzoekt, volgens de procedure van artikel 23 worden gemachtigd om de handel in zaaizaad of pootgoed van dit ras op zijn gehele grondgebied of op een deel daarvan te verbieden. Bij onmiddellijk gevaar van verbreiding van schadelijke organismen kan dit verbod door de betrokken Lid-Staat vanaf de indiening van zijn verzoek worden uitgevaardigd, tot op het tijdstip waarop overeenkomstig de procedure van artikel 23 het definitieve besluit wordt genomen.

Artikel 20

Wanneer een ras in een Lid-Staat die het oorspronkelijk heeft toegelaten, van de rassenlijst wordt afge-

voerd, kunnen een of meer andere Lid-Staten de toelating van dit ras handhaven indien de voorwaarden voor toelating er gehandhaafd blijven en indien een instandhouding verzekerd blijft.

Artikel 21

1. Op voorstel van de Commissie constateert de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen:

- a) of het in een derde land verrichte officiële rassenonderzoek dezelfde waarborgen biedt als het in de Lid-Staten, overeenkomstig artikel 7 voorgeschreven onderzoek,
- b) of de in een derde land verrichte controles op de instandhouding dezelfde waarborgen bieden als de door de Lid-Staten verrichte controles.

2. Totdat de Raad zich overeenkomstig lid 1 heeft uitgesproken, kunnen de Lid-Staten zelf de in dat lid bedoelde constatering doen. Dit recht vervalt op 30 juni 1977.

Artikel 22

Deze richtlijn geldt niet voor rassen waarvan is aangetoond, dat het zaaizaad of pootgoed bestemd is voor uitvoer naar derde landen.

Artikel 23

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de Voorzitter deze procedure in bij het Permanent Comité voor teeltmateriaal voor land-, tuin- en bosbouw, hierna het „Comité” genoemd, hetzij op zijn initiatief, hetzij op verzoek van de Vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig het bepaalde in artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De Voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. De Vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het

Comité brengt over deze maatregelen advies uit binnen een termijn die de Voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie der aan een onderzoek onderworpen vraagstukken. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van twaalf stemmen.

4. De Commissie stelt maatregelen vast die onmiddellijk van toepassing zijn. Indien echter deze maatregelen niet in overeenstemming zijn met het door het Comité uitgebrachte advies, worden zij door de Commissie onverwijld ter kennis van de Raad gebracht; in dat geval kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten tot ten hoogste één maand na deze kennisgeving uitstellen.

De Raad kan binnen een maand met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

Artikel 24

Behoudens het bepaalde in artikel 15, 16 en 19, doet deze richtlijn geen afbreuk aan de bepalingen van de nationale wetgevingen die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de bescherming van het leven en de gezondheid van personen, dieren of planten of uit hoofde van de bescherming van de industriële of commerciële eigendom.

Artikel 25

Uiterlijk op 1 juli 1972 doen de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om deze richtlijn ten uitvoer te leggen; zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 26

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 29 september 1970.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. ERTL

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 29 september 1970

betreffende het in de handel brengen van groentezaad

(70/458/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de voortbrenging van groentezaad een belangrijke plaats inneemt in de landbouw van de Europese Economische Gemeenschap;

Overwegende dat bij de groenteteelt bevredigende resultaten grotendeels afhangen van het gebruik van geschikt zaad; dat sommige Lid-Staten daarom sedert enige tijd het in de handel brengen van zaad van bepaalde groentegewassen beperkt hebben tot gecontroleerd zaad van bepaalde rassen, terwijl andere Lid-Staten een facultatieve controle op de kwaliteit van dit zaad hebben ingevoerd;

Overwegende dat de Lid-Staten, voor zover zij deze zaadcontroles uitoefenen, hierbij gebruik hebben gemaakt van het resultaat van stelselmatige kweekarbeid die gedurende enige tientallen jaren werd verricht en die heeft geleid tot onderscheidbare, bestendige en voldoende homogene rassen, van de eigenschappen waarvan aanzienlijke voordelen verwacht kunnen worden voor het beoogde gebruik;

Overwegende dat de produktiviteit van de groenteteelt in de Gemeenschap zal stijgen indien de Lid-Staten uniforme en zo streng mogelijke regels toepassen bij de keuze van de rassen die toegelaten worden tot de goedkeuring, de controle en de handel;

Overwegende dat het uitgangspunt moet zijn het invoeren van een gemeenschappelijke rassenlijst voor groenterassen; dat een dergelijke lijst op het ogenblik slechts kan worden opgesteld op basis van rassenlijsten der Lid-Staten;

Overwegende dat derhalve alle Lid-Staten een of meer nationale lijsten dienen op te stellen van de rassen die op hun grondgebied zijn toegelaten tot de goedkeuring, de controle en de handel;

Overwegende dat de opstelling van deze lijsten volgens uniforme voorschriften dient te geschieden, opdat de toegelaten rassen onderscheidbaar, bestendig en voldoende homogeen zijn;

Overwegende dat er voor de uitvoering van het onderzoek met het oog op de toelating van een ras een groot aantal uniforme criteria en minimumeisen moet worden vastgesteld;

Overwegende dat bovendien de voorschriften betreffende de duur van een toelating, de motieven voor de intrekking daarvan en de instandhouding uniform moeten worden gemaakt en dat er dient te worden bepaald dat de Lid-Staten elkaar op de hoogte stellen van de toelatingen en de intrekkingen van rassen;

Overwegende dat zaad van rassen welke zijn opgenomen op de gemeenschappelijke rassenlijst, binnen de Gemeenschap niet onderworpen mag zijn aan handelsbeperkingen ten aanzien van het ras;

Overwegende dat de Commissie in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* de rassen dient te publiceren welke worden opgenomen in de gemeenschappelijke rassenlijst voor groentegewassen;

Overwegende dat aan de Lid-Staten voorts het recht dient te worden toegekend, bezwaren tegen een ras aan te voeren indien deze op fytosanitaire gronden gerechtvaardigd zijn;

Overwegende dat het noodzakelijk lijkt voorschriften vast te stellen betreffende de gelijkstelling van onderzoek en controles van rassen, welke in derde landen zijn verricht;

Overwegende echter dat een beperking van het in de handel brengen tot bepaalde rassen slechts gerechtvaardigd is, voor zover er tegelijkertijd een waarborg bestaat dat de landbouwer ook werkelijk zaad van deze rassen verkrijgt;

Overwegende dat er een regeling dient te worden ingevoerd die zowel voor het intracommunautaire handelsverkeer als voor de handel op de nationale markten geldt;

Overwegende dat groentezaad in het algemeen slechts in de handel mag worden gebracht, indien het volgens de goedkeuringsvoorschriften officieel als basiszaad of gecertificeerd zaad is onderzocht en goedgekeurd;

Overwegende dat het voor enkele groentesoorten wenselijk zou zijn de handel te beperken tot gecertificeerd

⁽¹⁾ PB nr. C 108 van 19. 10. 1968, blz. 30.

zaad; dat dit echter op het ogenblik niet mogelijk is aangezien dan niet volledig in de behoeften van de Gemeenschap zou kunnen worden voorzien; dat derhalve voorlopig de handel dient te worden toegelaten van gecontroleerd standaardzaad dat eveneens rasrecht en raszuiver dient te zijn, doch waarvoor ten aanzien van deze eigenschappen slechts een steekproefsgewijze uitgevoerde officiële controle achteraf te velde plaatsvindt;

Overwegende dat het niet in de handel gebrachte groentezaad niet onder de communautaire bepalingen dient te vallen, aangezien het economisch van weinig belang is; dat de Lid-Staten het recht moeten behouden om dit zaad aan bijzondere voorschriften te onderwerpen;

Overwegende dat, ten einde de kwaliteit van groentezaad in de Gemeenschap te verbeteren, bepaalde voorwaarden moeten worden gesteld ten aanzien van de minimum mechanische zuiverheid en de kiemkracht;

Overwegende dat de werkingssfeer van deze richtlijn zich dient uit te strekken tot een zo volledig mogelijke rassenlijst welke ook enkele rassen omvat die groentegewassen en tegelijkertijd groenvoedergewassen of oliehoudende planten kunnen zijn; dat echter, indien zaad van bepaalde gewassen normaliter niet op het grondgebied van een Lid-Staat wordt vermeerderd en verhandeld, dient te worden voorzien in de mogelijkheid, deze Lid-Staat vrij te stellen van de toepassing van de bepalingen van deze richtlijn op de betrokken soorten;

Overwegende dat ter waarborging van de identiteit van het zaad communautaire voorschriften moeten worden vastgesteld betreffende de verpakking, de bemonstering, de sluiting en de aanduiding; dat voor gecertificeerd zaad eveneens een officiële controle vooraf dient te worden ingesteld en voor standaardzaad en gecertificeerd zaad in kleine verpakkingen de verplichtingen moeten worden vastgesteld van degene die het zaad in de handel brengt;

Overwegende dat de Lid-Staten passende controlemaatregelen moeten vaststellen ten einde te waarborgen dat bij het in de handel brengen is voldaan aan de voorwaarden betreffende de kwaliteit van het zaad en aan de bepalingen betreffende de waarborging van de identiteit;

Overwegende dat het zaad dat aan deze voorwaarden voldoet, onverminderd de toepassing van artikel 36 van het Verdrag, slechts onderworpen mag worden aan beperkingen ten aanzien van het in de handel brengen, voorgeschreven in de communautaire bepalingen;

Overwegende dat het noodzakelijk is om onder bepaalde voorwaarden te erkennen dat zaad dat in een

ander land is vermeerderd, uitgaande van een in een Lid-Staat goedgekeurd basiszaad, gelijkwaardig is aan het in die Lid-Staat vermeerderde zaad;

Overwegende dat voorts dient te worden bepaald dat groentezaad, dat in derde landen is geoogst, in de Gemeenschap slechts in de handel gebracht mag worden, indien het dezelfde waarborgen biedt als in de Gemeenschap officieel goedgekeurd of als standaardzaad in de handel gebracht zaad, dat voldoet aan de communautaire bepalingen;

Overwegende dat voor de perioden waarin de voorziening met goedgekeurd zaad van de verschillende categorieën of met standaardzaad op moeilijkheden stuit, tijdelijk zaad dient te worden toegelaten waarvoor minder strenge eisen gelden;

Overwegende dat het aanbeveling verdient, ten einde de technische methoden voor de keuring en de controle in de verschillende Lid-Staten te harmoniseren en in de toekomst over mogelijkheden te beschikken voor een vergelijking tussen het in de Gemeenschap goedgekeurde zaad en het uit derde landen afkomstige zaad, in de Lid-Staten communautaire vergelijkingsvelden aan te leggen voor een jaarlijkse controle achteraf van bepaalde rassen van de categorie „basiszaad” en van de categorieën „gecertificeerd zaad” en „standaardzaad”;

Overwegende dat de communautaire bepalingen niet van toepassing dienen te zijn op zaad waarvan is aangetoond dat het bestemd is voor uitvoer naar derde landen;

Overwegende dat het aan de Commissie dient te worden overgelaten bepaalde uitvoeringsmaatregelen te treffen; dat er, om de uitvoering van de voorgenomen maatregelen te vergemakkelijken, een procedure dient te worden ingesteld waarbij in het kader van het bij besluit van de Raad van 14 juni 1966⁽¹⁾ ingestelde Permanent Comité voor teeltmateriaal voor land-, tuin- en bosbouw, een nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie tot stand wordt gebracht,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn heeft betrekking op zaaizaad van groenten, dat binnen de Gemeenschap in de handel wordt gebracht.

⁽¹⁾ PB nr. 125 van 11. 7. 1966, blz. 2289/66.

Artikel 2

1. In deze richtlijn wordt verstaan onder:

A. Groenten: planten van de volgende gewassen, bestemd voor land- of tuinbouw, met uitzondering van de sierteelt:

Allium cepa L.	Uien
Allium porrum L.	Prei
Anthriscus cerefolium (L.) Hoffm.	Kervel
Apium graveolens L.	Selderij
Asparagus officinalis L.	Asperges
Beta vulgaris L. var. cycla (L.) Ulrich	Snijbiet
Beta vulgaris L. var. esculenta L.	Rode bieten
Brassica oleracea L. var. acephala DC. subvar. laciniata L.	Boerenkool
Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef. var. botrytis	Bloemkool
Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef. var. italica Plenck	Brocoli
Brassica oleracea L. var. bullata subvar. gemmifera DC.	Spruitkool
Brassica oleracea L. var. bullata DC. et var. subauda L.	Savooiekool
Brassica oleracea L. var. capitata L. f. alba DC.	Witte kool
Brassica oleracea L. var. capitata L. f. rubra (L.) Thell	Rode kool
Brassica oleracea L. var. gongylodes L.	Koolrabi
Brassica rapa L. var. rapa (L.) Thell	Meirapen, herfstrapen
Capsicum annuum L.	Paprika
Cichorium endivia L.	Spaanse peper
Cichorium intybus L. var. foliosum Bisch.	Krulandijvie of andijvie
Citrullus vulgaris L.	Witlof
Cucumis melo L.	Watermeloen
Cucumis sativus L.	Meloen
Cucurbita pepo L.	Augurken
Daucus carota L. ssp. sativus (Hoffm.) Hayek	Pompoenen
Foeniculum vulgare P. Mill.	Wortelen
Lactuca sativa L.	Venkel
Petroselinum hortense Hoffm.	Sla
Phaseolus coccineus L.	Peterselie
Phaseolus vulgaris L.	Pronkbonen
Pisum sativum L. (excl. P. arvense L.)	Prinsessenbonen
Raphanus sativus L.	Erwten
Scorzonera hispanica L.	Radijs
Solanum lycopersicum L. (Lycopersicum esculentum Mill.)	Schorseneren
Solanum melongena L.	Tomaat
Spinacia oleracea L.	Aubergines
Valerianella locusta (L.) Betcke (v. olitoria Polt.)	Spinazie
	Veldsla

Vicia faba major L.	Bonen
Zea maïs convar. microsperma (Koern.)	Popcorn
Zea maïs convar. saccharata (Koern.)	Zoete maïs;

B. Basiszaad: zaad,

- a) dat is voortgebracht onder de verantwoordelijkheid van de kweker volgens de regels voor de instandhouding met betrekking tot het ras,
- b) dat is bestemd voor de voortbrenging van zaad van de categorie gecertificeerd zaad,
- c) dat, behoudens het bepaalde in artikel 21, voldoet aan de in de bijlagen I en II opgesomde voorwaarden en
- d) waarvan bij een officieel onderzoek is gebleken dat bovenbedoelde voorwaarden zijn vervuld;

C. Gecertificeerd zaad: zaad,

- a) dat rechtstreeks afkomstig is van basiszaad of, op verzoek van de kweker, van zaad van een aan het basiszaad voorafgaande generatie, dat kan voldoen aan de in de bijlage I en II voor basiszaad opgesomde voorwaarden en waarvan bij een officieel onderzoek is gebleken dat het hieraan voldoet,
- b) dat vooral voor de voortbrenging van groenten bestemd is,
- c) dat, behoudens het bepaalde in artikel 21, sub b), voldoet aan de in de bijlagen I en II voor gecertificeerd zaad opgesomde voorwaarden,
- d) waarvan bij een officieel onderzoek is gebleken dat bovenbedoelde voorwaarden zijn vervuld en
- e) dat onderworpen is aan een steekproefsgewijze officiële controle achteraf op zijn rasechtheid en raszuiverheid;

D. Standaardzaad: zaad,

- a) dat voldoende rasecht en raszuiver is,
- b) dat vooral voor de voortbrenging van groenten bestemd is,
- c) dat voldoet aan de voorwaarden van bijlage II en
- d) dat onderworpen is aan een steekproefsgewijze officiële controle achteraf op zijn rasechtheid en raszuiverheid;

E. Officiële maatregelen: maatregelen die genomen zijn

- a) door autoriteiten van een Staat of,
- b) onder verantwoordelijkheid van een Staat, door publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen, of
- c) voor hulpwerkzaamheden, eveneens onder toezicht van een Staat, door beëdigde natuurlijke personen,

mits de personen genoemd onder b) en c) geen bijzonder voordeel ontleen aan het resultaat van deze maatregelen;

F. Kleine verpakkingen: pakjes met een maximum nettogewicht aan zaad van:

- a) 5 kg voor peulvruchten, popcorn en zoete maïs,
- b) 500 g voor uien, kervel, asperges, snijbiet, rode bieten, mei- en herfstrappen, watermeloen, pompoenen, wortelen, radijs, schorseneren, spinazie en veldsla,
- c) 100 g voor alle andere groentesoorten.

2. De Lid-Staten mogen gedurende een overgangperiode van ten hoogste drie jaar na de inwerkingtreding van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die noodzakelijk zijn ten einde zich naar deze richtlijn te voegen, in afwijking van lid 1, sub C, als gecertificeerd zaad goedkeuren, zaad dat rechtstreeks afkomstig is van zaad dat in een Lid-Staat volgens het tot nu toe geldende stelsel officieel werd gecontroleerd en dat dezelfde waarborg biedt als het overeenkomstig de beginselen van deze richtlijn goedgekeurde basiszaad.

Artikel 3

1. De Lid-Staten schrijven voor dat groentezaad slechts goedgekeurd, als standaardzaad gecontroleerd en in de handel gebracht mag worden, wanneer het ras in minstens één Lid-Staat officieel toegelaten is.

2. Elke Lid-Staat stelt een of meer lijsten op van de rassen waarvan het zaad op zijn grondgebied officieel tot de keuring kan worden toegelaten, als standaardzaad gecontroleerd kan worden en in de handel gebracht kan worden. De lijsten worden onderverdeeld:

- a) volgens de rassen waarvan het zaad hetzij toegelaten kan worden als „basiszaad” of „gecertificeerd zaad”, hetzij gecontroleerd kan worden als „standaardzaad” en,
- b) volgens de rassen waarvan het zaad slechts als standaardzaad gecontroleerd kan worden.

De lijsten kunnen door iedereen worden geraadpleegd.

3. Er wordt een gemeenschappelijke rassenlijst voor groentegewassen opgesteld op basis van de nationale rassenlijsten der Lid-Staten overeenkomstig het bepaalde in artikel 16 en 17.

4. De Lid-Staten kunnen bepalen dat de opneming van een ras in de gemeenschappelijke lijst of in de lijst van een andere Lid-Staat gelijkstaat met opneming in hun eigen lijst. In dit geval wordt de Lid-Staat vrijgesteld van de in de artikelen 7 en 10, lid 3, en artikel 11, leden 2 tot en met 5, genoemde verplichtingen.

Artikel 4

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat een ras slechts wordt toegelaten indien het onderscheidbaar, bestendig en voldoende homogeen is.

Artikel 5

1. Een ras is onderscheidbaar wanneer het zich op het ogenblik van de aanmelding duidelijk door een of meer belangrijke morfologische of fysiologische eigenschappen onderscheidt van elk ander ras dat in de betrokken Lid-Staat reeds is toegelaten of waarvoor een

aanvraag tot toelating is ingediend, dan wel voorkomt op de gemeenschappelijke rassenlijst voor groentesoorten.

2. Een ras is bestendig wanneer het na opeenvolgende vermeerderingen of, wanneer de kweker een bijzondere vermeerderingscyclus heeft vastgesteld, op het einde van elke cyclus, wat de wezenlijke eigenschappen betreft nog aan zijn beschrijving beantwoordt.

3. Een ras is voldoende homogeen indien de planten van dit ras — afgezien van enkele afwijkingen — gezien de bijzonderheden van het voortplantingssysteem van de planten, ten aanzien van alle daarvoor in aanmerking genomen eigenschappen met elkaar overeenstemmen of genetisch identiek zijn.

Artikel 6

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat uit andere Lid-Staten afkomstige rassen, met name wat de procedure van toelating betreft, onderworpen worden aan dezelfde voorwaarden als die welke voor de binnenlandse rassen gelden.

Artikel 7

1. De Lid-Staten schrijven voor dat een ras slechts kan worden toegelaten na een officieel onderzoek, in het bijzonder op het veld, ten aanzien van een voldoende groot aantal kenmerken om het ras te kunnen beschrijven. Voor het vaststellen van deze kenmerken moeten nauwkeurige en betrouwbare methoden worden gebruikt. Voor rassen waarvan het zaad slechts als standaardzaad kan worden gecontroleerd, mogen de resultaten van niet-officieel onderzoek en de bij de teelt opgedane praktische ervaring in aanmerking worden genomen.

2. Volgens de procedure van artikel 40 en rekening houdend met de stand van wetenschap en techniek worden vastgesteld:

- a) de kenmerken waartoe het onderzoek zich voor de verschillende soorten ten minste moet uitstrekken;
- b) de minimumeisen betreffende het verrichten van het onderzoek.

3. Indien een onderzoek van de genealogische bestanddelen noodzakelijk is voor de studie van hybriden en kunstmatig verkregen rassen, dragen de Lid-Staten er zorg voor, dat de resultaten van dit onderzoek en de beschrijving van de genealogische bestanddelen, indien de kweker zulks verzoekt, een vertrouwelijk karakter dragen.

Artikel 8

De Lid-Staten schrijven voor dat de aanvrager bij het indienen van zijn verzoek om opneming van een ras moet vermelden, of er voor dit ras reeds een verzoek werd ingediend in een andere Lid-Staat, en zo ja, in welke Lid-Staat en tot welk resultaat het verzoek heeft geleid.

Artikel 9

1. De Lid-Staten kunnen rassen die vóór 1 juli 1970 op hun grondgebied officieel toegelaten zijn, zonder nieuw onderzoek overeenkomstig de beginselen van deze richtlijn toelaten, wanneer uit vroeger onderzoek blijkt dat de rassen onderscheidbaar, bestendig en voldoende homogeen zijn. Het onderzoek ten aanzien van de volgens artikel 7, lid 2, vastgestelde kenmerken dient uiterlijk op 30 juni 1975 beëindigd te zijn.

2. De Lid-Staten nemen alle maatregelen welke nodig zijn om de vóór 1 juli 1970 overeenkomstig andere beginselen dan die van deze richtlijn toegestane officiële opneming van rassen, uiterlijk op 30 juni 1980 te doen vervallen, voor zover de betrokken rassen op die datum niet overeenkomstig de beginselen van deze richtlijn zijn toegelaten.

Artikel 10

1. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de lijst van de op hun grondgebied toegelaten rassen en, wanneer instandhouding geëist wordt, de naam van de in hun land verantwoordelijke persoon of personen officieel worden bekendgemaakt. Wanneer meer personen voor de instandhouding van een ras verantwoordelijk zijn, behoeven hun namen niet bekendgemaakt te worden. Worden deze namen niet vermeld, dan wordt in de lijst aangegeven welke instantie beschikt over de lijst van de namen van degenen die voor de instandhouding verantwoordelijk zijn.

2. Bij toelating van een ras dragen de Lid-Staten er zorg voor, dat dit ras, voor zover mogelijk, in alle Lid-Staten dezelfde naam draagt.

Indien bekend is dat zaaizaad of pootgoed van een ras in een ander land onder een andere naam in de handel wordt gebracht, wordt deze naam eveneens in de lijst vermeld.

3. De Lid-Staten stellen voor elk toegelaten ras een dossier samen waarin duidelijk een samenvatting wordt gegeven van alle feiten waarop de toelating is gegrond. In dit dossier heeft de beschrijving van de rassen betrekking op planten welke direct verkregen zijn van zaaizaad van de categorie „gecertificeerd zaaizaad” of van de categorie „standaardzaad”.

Artikel 11

1. De rassenlijst en de wijzigingen daarvan worden onmiddellijk ter kennis gebracht van de overige Lid-Staten en van de Commissie.

2. De Lid-Staten verstrekken aan de andere Lid-Staten en de Commissie voor elk toegelaten nieuw ras een korte beschrijving van de eigenschappen die hun ingevolge de toelatingsprocedure bekend zijn.

3. Iedere Lid-Staat houdt de in artikel 10, lid 3, bedoelde dossiers betreffende de toegelaten rassen of de rassen die niet meer zijn toegelaten, ter beschikking van de overige Lid-Staten en van de Commissie. De wederzijdse inlichtingen over deze dossiers blijven vertrouwelijk.

4. De Lid-Staten dragen er zorg voor, dat de toelatingsdossiers voor uitsluitend persoonlijk gebruik geraadpleegd kunnen worden door iedereen die heeft aangetoond, daarbij een gerechtvaardigd belang te hebben. Deze bepalingen zijn niet van toepassing wanneer de gegevens op grond van artikel 7, lid 3, vertrouwelijk moeten blijven.

5. Wordt een toelating geweigerd of ingetrokken, dan wordt degene wie deze beslissing betreft, in de gelegenheid gesteld kennis te nemen van de resultaten van het onderzoek.

Artikel 12

1. De Lid-Staten schrijven voor, dat de toegelaten rassen systematisch in stand moeten worden gehouden. Dit geldt niet voor rassen waarvan het zaaizaad slechts als standaardzaad kan worden gecontroleerd en die op 1 juli 1970 algemeen bekend zijn.

2. De instandhouding moet altijd gecontroleerd kunnen worden aan de hand van aantekeningen, gemaakt door de voor het ras verantwoordelijke persoon of personen. Deze aantekeningen moeten eveneens betrekking hebben op de produktie van alle aan het basiszaad voorafgaande generaties.

3. Aan de voor het ras verantwoordelijke personen kunnen monsters worden gevraagd. Zo nodig kunnen deze officieel worden genomen.

4. Wanneer de instandhouding geschiedt in een andere Lid-Staat dan die waar het ras is toegelaten, verlenen de betrokken Lid-Staten elkander bij de controle officiële medewerking.

Artikel 13

1. De toelating van een ras geldt tot aan het einde van het tiende kalenderjaar na de toelating.
2. De toelating van een ras kan telkens voor een bepaalde termijn worden verlengd, wanneer dit gerechtvaardigd is op grond van het belang van de handhaving van de teelt ervan en voor zover het ras nog steeds voldoet aan de voorwaarden inzake onderscheidbaarheid, homogeniteit en bestendigheid. De aanvraag tot verlenging dient uiterlijk twee jaar vóór de datum waarop de toelating verloopt te worden ingediend.
3. De duur van een toelating moet voorlopig verlengd worden totdat er een beslissing is genomen inzake de aanvraag tot verlenging.

Artikel 14

1. De Lid-Staten dragen er zorg voor, dat de toelating van een ras wordt ingetrokken,
  - a) indien bij het onderzoek is aangetoond dat een ras niet meer onderscheidbaar, bestendig of voldoende homogeen is,
  - b) op verzoek van de voor het ras verantwoordelijke persoon of personen, tenzij een instandhouding verzekerd blijft.
2. De Lid-Staten kunnen de toelating van een ras intrekken,
  - a) wanneer de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die uit hoofde van deze richtlijn zijn vastgesteld, niet worden nagekomen,
  - b) wanneer bij de aanvraag tot toelating of bij het onderzoek onjuiste of misleidende inlichtingen zijn verstrekt ten aanzien van feiten waarvan de toelating afhankelijk is gesteld.

Artikel 15

1. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat een ras van hun lijst wordt afgevoerd indien de toelating van dit ras wordt ingetrokken, of indien de geldigheidsduur van de toelating is verstreken.

2. De Lid-Staten kunnen voor hun grondgebied een termijn van maximaal drie jaar na het einde van de toelating toestaan voor de afzet van zaaizaad.

Artikel 16

1. De Lid-Staten dragen er zorg voor, dat zaaizaad van rassen welke overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn zijn toegelaten, na afloop van een termijn van twee maanden volgende op de in artikel 17 bedoelde publikatie aan geen enkele handelsbeperking ten aanzien van het ras wordt onderworpen.
2. In afwijking van het bepaalde in lid 1 kan een Lid-Staat die zulks verzoekt, volgens de procedure van artikel 40 worden gemachtigd om, indien een ras niet onderscheidbaar, bestendig of voldoende homogeen is, de handel in zaaizaad van het desbetreffende ras op zijn gehele grondgebied of op een deel daarvan te verbieden. Het verzoek moet vóór het einde van het derde kalenderjaar, volgende op dat van de toelating, worden ingediend.
3. De in lid 2 genoemde termijn kan vóór zijn verstrijken volgens de procedure van artikel 40 worden verlengd, indien hiervoor een gegronde reden aanwezig is.
4. De in de tweede zin van lid 2 bedoelde termijn begint voor de rassen die vóór 1 juli 1972 zijn toegelaten, op 1 juli 1972.

Artikel 17

De Commissie publiceert overeenkomstig de door de Lid-Staten verstrekte gegevens, telkens wanneer deze bij haar binnenkomen, in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* onder de aanduiding „Gemeenschappelijke rassenlijst voor groentegewassen” alle rassen waarvan het zaaizaad op grond van artikel 16 niet aan handelsbeperking ten aanzien van het ras zijn onderworpen, alsmede de in artikel 10, lid 1, bedoelde gegevens betreffende de voor de instandhouding verantwoordelijke persoon of personen. In de publikatie wordt aangegeven welke Lid-Staten een machtiging in de zin van artikel 16, lid 2, of van artikel 18 hebben ontvangen.

Artikel 18

Indien er wordt geconstateerd dat de teelt van een in de gemeenschappelijke rassenlijst van groentegewassen opgenomen ras in een Lid-Staat in fytosanitair opzicht schadelijk zou kunnen zijn voor de teelt van andere rassen of gewassen, kan deze Lid-Staat, indien hij zulks verzoekt, volgens de procedure van artikel 40 worden gemachtigd om de handel in zaaizaad van dit ras op zijn gehele grondgebied of op een deel daarvan

te verbieden. Bij onmiddellijk gevaar van verbreiding van schadelijke organismen kan dit verbod door de betrokken Lid-Staat vanaf de indiening van zijn verzoek worden uitgevaardigd, tot op het tijdstip waarop het overeenkomstig de procedure van artikel 40 te bepalen definitieve besluit wordt genomen.

Artikel 19

Wanneer een ras in een Lid-Staat die het oorspronkelijk heeft toegelaten, van de rassenlijst wordt afgevoerd, kunnen één of meer andere Lid-Staten de toelating van dit ras handhaven indien de voorwaarden voor toelating er gehandhaafd blijven. Voor zover het een ras betreft waarvoor een instandhouding wordt geëist, dient deze verzekerd te blijven.

Artikel 20

1. De Lid-Staten schrijven voor, dat groentezaad slechts in de handel mag worden gebracht indien het hetzij zaad dat officieel als „basiszaad” of „gecertificeerd zaad” is goedgekeurd, hetzij standaardzaad betreft, en indien dit zaad bovendien voldoet aan de voorwaarden, vervat in bijlage II.

2. Met ingang van 1 juli 1977 kan volgens de procedure van artikel 40 worden voorgeschreven dat zaad van bepaalde groentegewassen met ingang van bepaalde data slechts in de handel mag worden gebracht, indien het officieel is goedgekeurd als „basiszaad” of als „gecertificeerd zaad”.

3. De Lid-Staten dragen er zorg voor, dat het officiële zaadonderzoek plaatsvindt volgens de gebruikelijke internationale methoden, voor zover die methoden bestaan.

4. De Lid-Staten mogen afwijkingen van lid 1 toestaan voor:

- a) kwekerszaad van generaties die aan het basiszaad voorafgaan;
- b) experimenten of wetenschappelijke doeleinden;
- c) kweekdoeleinden;
- d) niet bewerkt zaad dat in de handel wordt gebracht met het oog op de bewerking, voor zover de identiteit van dit zaad wordt gewaarborgd.

Artikel 21

De Lid-Staten mogen echter, in afwijking van het bepaalde in artikel 20, machtiging verlenen tot:

- a) officiële goedkeuring en het in de handel brengen van basiszaad dat niet voldoet aan de in bijlage II

opgesomde voorwaarden met betrekking tot de kiemkracht; in dit geval worden alle dienstige maatregelen getroffen, opdat de leverancier een bepaalde kiemkracht waarborgt die hij bij het in de handel brengen vermeldt op een speciaal etiket met zijn naam en adres en het nummer van de partij;

- b) officiële goedkeuring en het in de handel brengen tot en met de eerste commerciële afnemer, in het belang van een snelle voorziening met zaad, van „basiszaad” of „gecertificeerd zaad”, waarbij het officiële onderzoek in verband met de in bijlage II opgesomde voorwaarden met betrekking tot de kiemkracht nog niet is voltooid. De goedkeuring geschiedt uitsluitend indien een verslag van de voorlopige analyse van het zaad wordt overgelegd en indien de naam en het adres van de eerste afnemer worden vermeld; alle dienstige maatregelen worden getroffen, opdat de leverancier de kiemkracht waarborgt die is vastgesteld bij de voorlopige analyse; de aanduiding van deze kiemkracht moet bij het in de handel brengen voorkomen op een speciaal etiket met de naam en het adres van de leverancier en het nummer van de partij.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing op zaad dat wordt ingevoerd uit derde landen, behoudens in de gevallen, bedoeld in artikel 31 betreffende de vermeerdering buiten de Gemeenschap.

Artikel 22

De Lid-Staten mogen voor hun eigen produktie, voor wat de in de bijlagen I en II opgesomde voorwaarden betreft, aanvullende voorwaarden of strengere voorwaarden stellen voor de goedkeuring.

Artikel 23

1. De Lid-Staten schrijven voor dat bij het onderzoek van het zaad met het oog op de goedkeuring en bij de controle achteraf, de bemonstering officieel geschiedt volgens geschikte methoden.

Deze bepalingen zijn ook van toepassing wanneer officiële bemonstering van standaardzaad voor de controle achteraf wordt verricht.

2. Bij het onderzoek van het zaad voor de goedkeuring en bij de controle achteraf van het zaad, geschiedt de bemonstering uit homogene partijen; het maximumgewicht van een partij en het minimumgewicht van een monster zijn in bijlage III vermeld.

Artikel 24

1. De Lid-Staten schrijven voor dat basiszaad, gecertificeerd zaad en standaardzaad slechts in de handel

gebracht mogen worden in voldoende homogene partijen en in een gesloten verpakking, die overeenkomstig de artikelen 25 en 26 is voorzien van een sluitingssysteem en een aanduiding.

2. De Lid-Staten mogen afwijkingen van lid 1 vaststellen voor het in de handel brengen van kleine hoeveelheden ten behoeve van de laatste gebruiker, voor wat betreft verpakking, sluitingssysteem en aanduiding.

Artikel 25

1. De Lid-Staten schrijven voor dat de verpakkingen van basiszaad en gecertificeerd zaad, voor zover het geen kleine verpakkingen betreft, officieel zodanig worden gesloten dat bij het openen van de verpakking het sluitingssysteem wordt verbroken en niet meer opnieuw kan worden aangebracht.

2. Wanneer het officieel gesloten verpakkingen betreft, mag een, eventueel herhaalde, nieuwe sluiting slechts officieel geschieden. In dat geval wordt op het in artikel 26, lid 1, voorgeschreven etiket ook melding gemaakt van de laatste nieuwe sluiting, van de datum daarvan en van de dienst die haar heeft verricht.

3. De verpakkingen van standaardzaad en de kleine verpakkingen met zaad van de categorie „gecertificeerd zaad” worden zodanig gesloten dat bij het openen van de verpakking het sluitingssysteem wordt verbroken en niet meer opnieuw kan worden aangebracht. Met uitzondering van de kleine verpakkingen worden zij eveneens voorzien van een loodje of een gelijkwaardig sluitingssysteem dat wordt aangebracht door degene die verantwoordelijk is voor het aanbrenge van de etiketten.

Artikel 26

1. De Lid-Staten schrijven voor, dat de verpakkingen van basiszaad alsmede van gecertificeerd zaad, voor zover het geen kleine verpakkingen zijn,

a) aan de buitenkant worden voorzien van een officieel etiket dat beantwoordt aan de vereisten van bijlage IV, deel A, en gesteld is in een van de officiële talen van de Gemeenschap; dit etiket wordt vastgehecht door middel van het officiële sluitingssysteem; de kleur van het etiket is wit voor basiszaad en blauw voor gecertificeerd zaad; het gebruik van kleefetiketten is geoorloofd; deze mogen als officiële sluiting worden gebruikt. Indien in het geval, bedoeld in artikel 21, het basiszaad niet voldoet aan de in bijlage II opgesomde voorwaarden met betrekking tot de kiemkracht, wordt dit op het etiket vermeld;

b) binnenin een officieel certificaat bevatten in de kleur van het etiket waarop de in bijlage IV, deel A,

sub a), punten 4, 5 en 6, voorgeschreven gegevens vermeld staan; dit certificaat is niet vereist, wanneer deze gegevens onuitwisbaar op de verpakking zijn aangebracht.

Het etiket is niet vereist voor doorzichtige verpakkingen, wanneer het officieel certificaat de sub a) bedoelde gegevens bevat en door de verpakking heen leesbaar is.

2. Voor de rassen die op 1 juli 1970 algemeen bekend zijn, mag bovendien melding worden gemaakt van een bepaalde instandhouding. Het is verboden melding te maken van bijzondere eigenschappen die verband houden met de instandhouding.

3. De verpakkingen van standaardzaad en de kleine verpakkingen met zaad van de categorie gecertificeerd zaad worden overeenkomstig bijlage IV, deel B, voorzien van een etiket van de leverancier of van een gedrukte of gestempelde tekst, gesteld in een van de officiële talen van de Gemeenschap. De kleur van het etiket is blauw voor gecertificeerd zaad en donkergeel voor standaardzaad.

Artikel 27

De Lid-Staten treffen alle nodige maatregelen opdat, met name bij splitsing van partijen, de controle op de echtheid van gecertificeerd zaad in kleine verpakkingen wordt verzekerd. Te dien einde kunnen zij voorschrijven dat de op hun grondgebied gesplitste kleine verpakkingen officieel of onder officiële controle moeten worden gesloten.

Artikel 28

De Lid-Staten behouden het recht om voor te schrijven dat de verpakkingen van basiszaad, gecertificeerd zaad of standaardzaad, van eigen productie of ingevoerd, met het oog op het in de handel brengen op hun grondgebied in andere dan de in de artikelen 21 of 26 bedoelde gevallen worden voorzien van extra vermeldingen die de leverancier door middel van een etiket aanbrengt of rechtstreeks op de verpakking drukt.

Artikel 29

De Lid-Staten schrijven voor dat, in geval van een chemische behandeling van het basiszaad, het gecertificeerde zaad of het standaardzaad, hiervan op het officiële etiket dan wel op het etiket van de leverancier, alsmede op of in de verpakking melding wordt gemaakt. Bij kleine verpakkingen kan deze vermelding rechtstreeks op of aan de binnenkant van de verpakking worden aangebracht.

Artikel 30

1. De Lid-Staten dragen er zorg voor, dat het basiszaad en het gecertificeerde zaad dat overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn officieel werd goedgekeurd en waarvan de verpakking officieel van een aanduiding werd voorzien en gesloten, alsmede het gecertificeerde zaad in kleine verpakkingen en het standaardzaad waarvan de verpakking overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn van een aanduiding werd voorzien en gesloten, slechts worden onderworpen aan de bij deze richtlijn vastgestelde beperkingen voor het in de handel brengen met betrekking tot de eigenschappen van het zaad, het onderzoek, de aanduiding en de sluiting.

2. Met ingang van 1 juli 1977 en totdat overeenkomstig artikel 20, lid 2, een beslissing is genomen, kan aan elke Lid-Staat op zijn verzoek volgens de procedure van artikel 40 machtiging worden verleend om voor te schrijven dat zaad van bepaalde groentegeassen met ingang van bepaalde data slechts in de handel mag worden gebracht indien het officieel is goedgekeurd als „basiszaad” of als „gecertificeerd zaad”.

Artikel 31

1. De Lid-Staten schrijven voor, dat groentezaad dat rechtstreeks afkomstig is van basiszaad goedgekeurd in een Lid-Staat, en dat in een andere Lid-Staat of in een derde land is geoogst, kan worden goedgekeurd in de Staat waar het basiszaad is gewonnen, indien het op het vermeerderingsperceel werd onderworpen aan een veldkeuring overeenkomstig de in bijlage I gestelde voorwaarden en indien bij een officieel onderzoek is geconstateerd dat aan de in bijlage II voor gecertificeerd zaad opgesomde voorwaarden is voldaan.

2. Lid 1 is van overeenkomstige toepassing op de goedkeuring van gecertificeerd zaad dat rechtstreeks afkomstig is van zaad van een aan het basiszaad voorafgaande generatie, dat kan voldoen aan de in de bijlagen I en II voor basiszaad opgesomde voorwaarden en waarvan bij een officieel onderzoek is gebleken dat het hieraan voldoet.

Artikel 32

1. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen vast:

- a) of het in een derde land verrichte officiële rassenonderzoek dezelfde waarborgen biedt als het in de Lid-Staten overeenkomstig artikel 7 voorgeschreven onderzoek;
- b) of de in een derde land verrichte controles op de instandhouding dezelfde waarborgen bieden als de door de Lid-Staten verrichte controles;

c) of, in het geval bedoeld in artikel 31, de veldkeuring in een derde land voldoet aan de in bijlage I opgesomde voorwaarden;

d) of het in een derde land geoogste groentezaad dat dezelfde waarborgen biedt ten aanzien van de eigenschappen daarvan, alsmede van de toepassing van de maatregelen betreffende het onderzoek, de verzekering van de identiteit, de aanduiding en de controle, in dit opzicht gelijkwaardig is aan basiszaad, gecertificeerd zaad of standaardzaad, dat in de Gemeenschap is geoogst en beantwoordt aan de bepalingen van deze richtlijn.

2. Totdat de Raad zich overeenkomstig lid 1 heeft uitgesproken, kunnen de Lid-Staten zelf de in dat lid bedoelde vaststellingen verrichten. Dit recht vervalt op 30 juni 1975.

Artikel 33

1. Ten einde tijdelijke moeilijkheden op te heffen die zich bij de algemene voorziening met basiszaad, gecertificeerd zaad of standaardzaad in ten minste één Lid-Staat voordoen en niet binnen de Gemeenschap kunnen worden overwonnen, kan aan een of meer Lid-Staten volgens de procedure van artikel 40 machtiging worden verleend om voor een vastgesteld tijdvak zaad van een categorie waaraan minder strenge eisen zijn gesteld, tot de handel toe te laten.

2. Wanneer het een categorie zaad van een bepaald ras betreft, geldt als officieel etiket of het etiket van de leverancier het etiket dat voor de overeenkomstige categorie is vastgesteld; in alle andere gevallen is de kleur van het etiket bruin. In elk geval wordt op het etiket vermeld dat het zaad betreft dat tot een categorie behoort waaraan minder strenge eisen zijn gesteld.

Artikel 34

Deze richtlijn geldt niet voor groentezaad waarvan is aangetoond dat het is bestemd voor uitvoer naar derde landen.

Artikel 35

De Lid-Staten treffen alle dienstige maatregelen om ten minste door steekproeven officieel te kunnen nagaan of het in de handel gebrachte groentezaad beantwoordt aan de in deze richtlijn vervatte voorwaarden.

Artikel 36

De Lid-Staten zien erop toe dat zaad van de categorieën „gecertificeerd zaad” en „standaardzaad” offi-

cieel steekproefsgewijs door een controle achteraf te velde op rasechtheid en raszuiverheid ten opzichte van standaardmonsters wordt gecontroleerd.

Artikel 37

1. De Lid-Staten zien erop toe dat degenen die verantwoordelijk zijn voor het aanbrenge van de etiketten betreffende voor verhandeling bestemd standaardzaad,

- a) hen op de hoogte stellen van aanvang en beëindiging hunner werkzaamheden,
- b) omtrent alle partijen standaardzaad een boekhouding bijhouden en deze gedurende ten minste drie jaar te hunner beschikking houden,
- c) gedurende ten minste twee jaar een standaardmonster van zaad, dat afkomstig is van rassen waarvoor instandhouding niet geëist wordt, te hunner beschikking houden,
- d) monsters van iedere voor verhandeling bestemde partij nemen en deze gedurende ten minste twee jaar te hunner beschikking houden.

De sub b) en d) bedoelde verrichtingen geschieden steekproefsgewijs onder officieel toezicht.

2. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat een ieder die het voornemen heeft om melding te maken van een instandhouding op grond van artikel 26, lid 2, dit voornemen kenbaar maakt.

Artikel 38

1. Indien bij de controle achteraf te velde herhaaldelijk wordt geconstateerd dat zaad van een ras niet voldoende beantwoordt aan de voorwaarden met betrekking tot de rasechtheid of de raszuiverheid, zien de Lid-Staten erop toe dat aan degene die voor het in de handel brengen van het zaad verantwoordelijk is, geheel of gedeeltelijk, en eventueel voor een bepaalde periode kan worden verboden dit zaad in de handel te brengen.

2. De krachtens lid 1 getroffen maatregelen worden pas ingetrokken wanneer met voldoende zekerheid is gebleken dat het voor de handel bestemde zaad in de toekomst zal beantwoorden aan de voorwaarden met betrekking tot de rasechtheid en de raszuiverheid.

Artikel 39

1. Binnen de Gemeenschap worden communautaire vergelijkingsproeven gedaan met het oog op een controle achteraf door middel van steekproefsgewijs genomen monsters van basiszaad, met uitzondering van basiszaad van hybriden en kunstmatig verkregen ras-

sen, gecertificeerd zaad en standaardzaad van groenten; dit onderzoek wordt beoordeeld door het in artikel 40 bedoelde Comité. Bij de controle achteraf kan worden nagegaan of wordt voldaan aan de voorwaarden waaraan dit zaad moet voldoen.

2. In een eerste fase is het vergelijkend onderzoek bedoeld voor de harmonisatie van de technische keuringsmethoden en controle achteraf, ten einde gelijkwaardigheid van de resultaten te bereiken. Zodra dit doel is bereikt, wordt over het vergelijkend onderzoek jaarlijks een verslag opgemaakt dat vertrouwelijk aan de Lid-Staten en aan de Commissie wordt toegezonden. De datum waarop het verslag voor de eerste maal wordt opgemaakt, wordt volgens de procedure van artikel 40 vastgesteld.

3. De bepalingen, noodzakelijk voor het verrichten van de vergelijkende onderzoeken, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 40. In derde landen geoogst groentezaad kan bij de vergelijkende onderzoeken worden betrokken.

Artikel 40

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de Voorzitter deze procedure in bij het Permanent Comité voor teeltmateriaal voor land-, tuin- en bosbouw, hierna het „Comité” genoemd, hetzij op zijn initiatief, hetzij op verzoek van de Vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig het bepaalde in artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De Voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. De Vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over deze maatregelen advies uit binnen een termijn die de Voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie der aan een onderzoek onderworpen vraagstukken. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van twaalf stemmen.

4. De Commissie stelt maatregelen vast die onmiddellijk van toepassing zijn. Indien echter deze maatregelen niet in overeenstemming zijn met het door het Comité uitgebrachte advies, worden zij door de Commissie onverwijld ter kennis van de Raad gebracht. In dat geval kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten tot ten hoogste één maand na deze kennisgeving uitstellen.

De Raad kan binnen een maand met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

Artikel 41

Behoudens het bepaalde in artikel 18 en in de bijlagen I en II, doet deze richtlijn geen afbreuk aan de bepalingen van de nationale wetgevingen die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de bescherming van het leven en de gezondheid van personen, dieren of planten of uit hoofde van de bescherming van de industriële of commerciële eigendom.

Artikel 42

Volgens de procedure van artikel 40 kan een Lid-Staat op zijn verzoek geheel of gedeeltelijk worden vrijgesteld van de toepassing der bepalingen van deze richtlijn ten aanzien van bepaalde soorten waarvan het zaad normaliter niet op zijn grondgebied wordt vermeerderd en verhandeld.

Artikel 43

Uiterlijk op 1 juli 1972 doen de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om deze richtlijn ten uitvoer te leggen; zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 44

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 29 september 1970.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. ERTL

*BIJLAGE I***VOORWAARDEN VOOR GOEDKEURING TEN AANZIEN VAN HET GEWAS**

1. Het gewas moet voldoende rasecht en raszuiver zijn.
2. Voor basiszaad dient ten minste één officiële veldkeuring plaats te vinden. Voor gecertificeerd zaad vindt ten minste één veldkeuring plaats, welke voor ten minste 20 % van de percelen per soort officieel steekproefsgewijs wordt gecontroleerd.
3. De staat waarin het vermeerderingsveld zich bevindt en de stand van het gewas moeten een voldoende controle van de rasechtheid, de raszuiverheid en de gezondheidstoestand mogelijk maken.
4. De minimumafstand tot in de buurt liggende gewassen die kunnen leiden tot ongewenste vreemdbestuing, bedraagt voor:

A. Bieten- en Brassicagewassen

1. Ten aanzien van bronnen van vreemd stuifmeel dat een ernstige schadelijke invloed kan uitoefenen op de rassen van de Beta- en Brassicagewassen
  - a) voor basiszaad 1.000 meter,
  - b) voor gecertificeerd zaad 600 meter;
2. Ten aanzien van andere bronnen van vreemd stuifmeel waardoor kruising met de rassen van de Beta- en Brassicagewassen mogelijk wordt
  - a) voor basiszaad 500 meter,
  - b) voor gecertificeerd zaad 300 meter;

B. Andere soorten

1. Ten aanzien van bronnen van vreemd stuifmeel dat een ernstige schadelijke invloed kan uitoefenen op rassen van andere gewassen, door kruisbestuing verkregen
  - a) voor basiszaad 500 meter,
  - b) voor gecertificeerd zaad 300 meter;

2. Ten aanzien van andere bronnen van vreemd stuifmeel waardoor kruising met rassen van andere gewassen, door kruisbestuiving verkregen, mogelijk wordt
- a) voor basiszaad 300 meter,
- b) voor gecertificeerd zaad 100 meter.

Deze afstanden behoeven niet in acht genomen te worden, wanneer er voldoende bescherming tegen ongewenste vreemdbestuiving aanwezig is.

5. De aanwezigheid van ziekten en schadelijke organismen die de waarde voor het gebruik als zaad verminderen, moet zoveel mogelijk beperkt zijn.

BIJLAGE II

VOORWAARDEN WAARAAN HET ZAAD MOET VOLDOEN

1. Het zaad moet voldoende rasecht en raszuiver zijn,
2. De aanwezigheid van ziekten en schadelijke organismen, die de waarde voor het gebruik als zaad verminderen, moet zoveel mogelijk beperkt zijn.
3. Het zaad moet bovendien aan de volgende voorwaarden voldoen:
  - a) Normen

Soorten	Minimum mechanische zuiverheid (% van het gewicht)	Maximum percentage zaden van andere plantensoorten (% van het gewicht)	Minimum kiemkracht (% van de zuivere zaden of kluwens)
Allium cepa	97	0,5	70
Allium porrum	97	0,5	65
Anthriscus cerefolium	96	1	70
Apium graveolens	97	1	70
Asparagus officinalis	96	0,5	70
Beta vulgaris (alle soorten)	97	0,5	70 (kluwens)
Brassica oleracea var. botrytis	97	1	70
Brassica oleracea (overige soorten)	97	1	75
Brassica rapa	97	1	80
Capsicum annum	97	0,5	65
Cichorium intybus	95	1,5	65
Cichorium endivia	95	1	65
Citrullus vulgaris	98	0,1	75
Cucumis melo	98	0,1	75
Cucumis sativus	98	0,1	80
Cucurbita pepo	98	0,1	75
Daucus carota	95	1	65
Foeniculum vulgare	96	1	70
Lactuca sativa	95	0,5	75
Petroselinum hortense	97	1	65
Phaseolus coccineus	98	0,1	80
Phaseolus vulgaris	98	0,1	75
Pisum sativum	98	0,1	80

Soorten	Minimum mechanische zuiverheid (% van het gewicht)	Maximum percentage zaden van andere plantensoorten (% van het gewicht)	Minimum kiemkracht (% van de zuivere zaden of kluwens)
Raphanus sativus	97	1	70
Scorzonera hispanica	95	1	70
Solanum lycopersicum	97	0,5	75
Solanum melongena	96	0,5	65
Spinacia oleracea	97	1	75
Valerianella locusta	95	1	65
Vicia faba	98	0,1	80
Zea maïs convar. microsperma (Koern.)	98	0,1	85
Zea maïs convar. saccharata (Koern.)	98	0,1	85

b) Aanvullende voorwaarden

i) zaad van vlinderbloemigen mag niet door de volgende levende insecten zijn aangetast:

Acanthoscelides obtectus sag.

Bruchus affinis Froel.

Bruchus atomarius L.

Bruchus pisorum L.

Bruchus rufimanus Boh.

ii) het zaad mag niet door levende mijten zijn aangetast.

BIJLAGE III

1. Maximumgewicht van een partij

- a) Zaad van de grootte van tarwekorrels en groter 20 ton
b) Kleiner zaad 10 ton

2. Minimumgewicht van een monster

Soort	Gewicht (in g)	Soort	Gewicht (in g)
Allium cepa	25	Daucus carota	25
Allium porrum	25	Foeniculum vulgare	50
Anthriscus cerefolium	25	Lactuca sativa	25
Apium graveolens	25	Petroselinum hortense	25
Asparagus officinalis	100	Phaseolus coccineus	1.000
Beta vulgaris (alle soorten)	100	Phaseolus vulgaris	500
Brassica oleracea (alle soorten)	25	Pisum sativum	500
Brassica rapa	50	Raphanus sativus	50
Capsicum annuum	50	Scorzonera hispanica	25
Cichorium intybus	25	Solanum lycopersicum	25
Cichorium endivia	25	Solanum melongena	25
Citrullus vulgaris	200	Spinacia oleracea	100
Cucumis melo	100	Valerianella locusta	25
Cucumis sativus	25	Vicia faba	1.000
Cucurbita pepo	150	Zea maïs convar. microsperma	500
		Zea maïs convar. saccharata	1.000

Voor de F1-hybriderassen van de voorgenoemde soorten kan het minimumgewicht van het monster verminderd worden tot $\frac{1}{4}$ van het aangegeven gewicht. Het aantal zaden per monster moet ten minste 200 bedragen.

BIJLAGE IV

ETIKET

A. Officieel etiket (basiszaad en gecertificeerd zaad, met uitzondering van kleine verpakkingen)

a) *Te vermelden gegevens*

1. „E.E.G.-systeem”
2. Keuringsdienst en Lid-Staat of desbetreffend kenteken
3. Maand en jaar van de officiële sluiting
4. Partijnummer
5. Soort
6. Ras
7. Categorie
8. Producerend land
9. Opgegeven netto- of brutogewicht

b) *Minimumafmetingen*

110 x 67 mm

B. Etiket van de leverancier of tekst op de verpakking (standaardzaad en kleine verpakkingen van de categorie „gecertificeerd zaad”)

a) *Te vermelden gegevens*

1. „E.E.G.-systeem”
2. Naam en adres of kenmerk van de leverancier die verantwoordelijk is voor het aanbrengen van de etiketten
3. Maand en jaar van de sluiting, met uitzondering van kleine verpakkingen
4. Soort
5. Ras
6. Categorie
7. Referentienummer, opgegeven door de voor aanbrenging der etiketten verantwoordelijke leverancier — voor standaardzaad
8. Referentienummer om de gecertificeerde partij te kunnen identificeren — voor kleine verpakkingen van de categorie „gecertificeerd zaad”
9. Producerend land — behalve voor kleine verpakkingen tot 100 g
10. Opgegeven netto- of brutogewicht — behalve voor kleine verpakkingen tot 100 g

b) *Minimumafmetingen van het etiket (behalve voor kleine verpakkingen)*

110 x 67 mm

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 29 september 1970

waarbij de Bondsrepubliek Duitsland wordt gemachtigd een handelsakkoord te sluiten met de Volksrepubliek Polen

(70/459/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Bondsrepubliek Duitsland, na voorafgaand overleg met de Lid-Staten en de Commissie, overeenkomstig de beschikking van de Raad van 9 oktober 1961 betreffende een procedure van overleg aangaande onderhandelingen over akkoorden inzake de handelsbetrekkingen tussen de Lid-Staten en derde landen en aangaande wijzigingen van de liberalisatieregelingen ten opzichte van derde landen ⁽¹⁾, in de loop van 1969 onderhandelingen heeft geopend met de Volksrepubliek Polen met het oog op de sluiting van een akkoord op lange termijn inzake het handelsverkeer voor het tijdvak van 1 januari 1970 tot en met 31 december 1974;

Overwegende dat de Bondsrepubliek Duitsland de Commissie heeft medegedeeld dat zij deze onderhandelingen heeft afgesloten en dat zij het sluiten van het akkoord waarover is onderhandeld in overweging meent te moeten nemen om een onderbreking van haar bij overeenkomst geregelde handelsbetrekkingen met dit land te vermijden;

Overwegende dat communautaire onderhandelingen met Polen op grond van artikel 113 nog niet mogelijk blijken;

Overwegende dat de in titel II van de beschikking van de Raad van 16 december 1969 betreffende de geleidelijke eenmaking van de akkoorden inzake de handelsbetrekkingen tussen de Lid-Staten en derde landen en betreffende onderhandelingen over communautaire akkoorden ⁽²⁾ genoemde communautaire regeling nog niet volledig is vastgesteld ten opzichte van dit derde land;

Overwegende dat de onderhandelingen over het akkoord voornamelijk hebben plaatsgevonden vóór

1 januari 1970 en dat er daarom geen aanleiding meer toe bestaat om in een nieuw stadium van overleg en coördinatie een leidraad voor de onderhandelingen vast te stellen;

Overwegende dat het gaat om het verlenen van machtiging voor het sluiten met een derde land van een handelsakkoord, waarvan de geldigheid de overgangperiode overschrijdt, onverminderd de andere verplichtingen die voor de betrokken Lid-Staat uit het communautaire recht voortvloeien;

Overwegende dat een zo groot mogelijke ontwikkeling van de handelsbetrekkingen met het oog op het verkrijgen van alle mogelijke wederzijdse voordelen, hetgeen het hoofddoel van het akkoord vormt, niet onverenigbaar is met de algemene oriëntatie van de gemeenschappelijke handelspolitiek;

Overwegende dat de Bondsrepubliek Duitsland bij de beschikking van de Raad van 6 mei 1970 ⁽³⁾ machtiging heeft gekregen om met de Volksrepubliek Polen een akkoord inzake het handelsverkeer voor het jaar 1970 te sluiten;

Overwegende dat elke maatregel ter uitvoering van het akkoord die plaatsvindt na het einde van de overgangperiode en met name het vaststellen van de lijsten van contingenten voor de jaren 1971 en volgende door de Gemeenschappelijke Commissie in overeenstemming moet zijn met de regels van het gemeenschapsrecht en met name met die neergelegd in de beschikking van de Raad van 16 december 1969;

Overwegende dat in een clause van het akkoord wordt bepaald dat „de beide overeenkomstsluitende Partijen zich het recht voorbehouden om, gezien hun internationale verplichtingen, overleg te plegen zonder dat door dit overleg de wezenlijke doelstellingen van het akkoord in gevaar mogen worden gebracht.”;

Overwegende dat uit de verzekeringen van de Duitse Regering blijkt dat deze clause het haar mogelijk zal maken haar verplichtingen tijdig aan te passen zodat elke belemmering voor de geleidelijke tenuit-

⁽¹⁾ PB nr. 71 van 4. 11. 1961, blz. 1273/61.

⁽²⁾ PB nr. L 326 van 29. 12. 1969, blz. 39.

⁽³⁾ PB nr. L 103 van 13. 5. 1970, blz. 9.

voerlegging van de gemeenschappelijke handelspolitiek kan worden vermeden;

Overwegende dat voor onderhandelingen die zich voor het grootste gedeelte hebben afgespeeld vóór de datum waarop de beschikking van de Raad van 16 december 1969 van kracht werd, een speciale overgangsprocedure dient te worden toegepast, waarvoor moet worden uitgegaan van de procedure als bedoeld in titel III van die beschikking;

Overwegende dat de betrokken Lid-Staat derhalve kan worden gemachtigd het overwogen akkoord te sluiten,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING
VASTGESTELD:

Artikel 1

De Bondsrepubliek Duitsland wordt gemachtigd met de Volksrepubliek Polen het handelsakkoord te sluiten

waarover is onderhandeld voor het tijdvak van 1 januari 1970 tot en met 31 december 1974.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 29 september 1970.

Voor de Raad

De Voorzitter

S. von BRAUN

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 29 september 1970

houdende machtiging tot stilzwijgende verlenging van bepaalde handelsakkoorden die door Lid-Staten met derde landen zijn gesloten

(70/460/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op de beschikking van de Raad van 16 december 1969 betreffende de geleidelijke eenmaking van de akkoorden inzake de handelsbetrekkingen tussen de Lid-Staten en derde landen en betreffende onderhandelingen over communautaire akkoorden ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 3,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat bij beschikkingen van de Raad van 28 januari 1969 ⁽²⁾, 26 juni 1969 ⁽³⁾, 30 juni 1969 ⁽⁴⁾, 15 september 1969 ⁽⁵⁾ en 20 december 1969 ⁽⁶⁾ reeds machtiging werd verleend tot stilzwijgende verlenging na de overgangperiode van de in de bijlage vermelde akkoorden;

Overwegende dat de belanghebbende Lid-Staten om machtiging hebben verzocht deze akkoorden te verlengen ten einde een onderbreking in hun op overeenkomst berustende handelsbetrekkingen met de betrokken derde landen te vermijden;

Overwegende dat het erom gaat machtiging te verlenen tot verlenging na de overgangperiode van handelsakkoorden met derde landen, onverminderd de andere verplichtingen die voor de belanghebbende Lid-Staten uit het communautaire recht voortvloeien;

Overwegende dat de belanghebbende Lid-Staten hebben verklaard dat de verlenging van deze akkoorden het openen van communautaire onderhandelingen met de betrokken derde landen niet in de weg staat en dat zij bereid zijn de regelingen op handelsgebied van hun thans geldende bilaterale

akkoorden te doen opnemen in de communautaire akkoorden waarover eventueel zal worden onderhandeld;

Overwegende dat na de raadpleging voorgeschreven bij artikel 2 van de beschikking van de Raad van 16 december 1969 werd vastgesteld dat gedurende de in overweging genomen verlengingsperiode de bepalingen van de te verlengen akkoorden geen belemmering vormen voor de tenuitvoerlegging van de gemeenschappelijke handelspolitiek, zoals door voornoemde verklaringen van de belanghebbende Lid-Staten wordt bevestigd;

Overwegende dat onder deze omstandigheden deze akkoorden voor een bepaalde periode stilzwijgend kunnen worden verlengd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in de bijlage vermelde handelsakkoorden tussen Lid-Staten en derde landen kunnen worden verlengd tot de data aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 29 september 1970.

*Voor de Raad**De Voorzitter*

S. von BRAUN

⁽¹⁾ PB nr. L 326 van 29. 12. 1969, blz. 39.⁽²⁾ PB nr. L 43 van 20. 2. 1969, blz. 15.⁽³⁾ PB nr. L 159 van 1. 7. 1969, blz. 20.⁽⁴⁾ PB nr. L 169 van 10. 7. 1969, blz. 2.⁽⁵⁾ PB nr. L 238 van 23. 9. 1969, blz. 9.⁽⁶⁾ PB nr. L 6 van 9. 1. 1970, blz. 1.

BIJLAGE

Lid-Staat	Derde land	Aard en datum van het akkoord	Vervaldatum na verlenging
Duitsland	Zuid-Afrika	contingentenlijst bij invoer	31. 8. 1971
Duitsland	Australië	contingentenlijst bij invoer	31. 12. 1971
Duitsland	Hong-Kong	akkoord inzake de handel in katoenprodukten 11. 6. 1967	31. 12. 1970
Duitsland	Japan	handelsakkoord 1. 7. 1960	31. 12. 1971
Duitsland	Japan	akkoord inzake de handel in katoenprodukten 22. 10. 1969	31. 12. 1970
Duitsland	Roemenië	handelsakkoord 24. 12. 1963	31. 12. 1971
Duitsland	Bulgarije	handels- en betalingsakkoord, briefwisseling 6. 3. 1964 protocollen 25. 10. 1965, 11. 11. 1966 en 26. 6. 1968	31. 12. 1971
Duitsland	Oostenrijk	handelsakkoord 3. 5. 1954 protocol 7. 4. 1960 briefwisseling 21. 1. 1963	31. 12. 1971
Duitsland	Cyprus	handelsakkoord 30. 10. 1961	31. 12. 1971
Duitsland	Ethiopië	economisch en handelsakkoord 21. 4. 1964	31. 12. 1971
Duitsland	Finland	notawisseling 3. 12. 1969	2. 12. 1971
Duitsland	Guinea	economisch akkoord 19. 4. 1962	31. 12. 1971
Duitsland	Malta	handelsakkoord en protocol 29. 2. 1964	31. 12. 1971
Duitsland	Marokko	handelsakkoord en briefwisseling 15. 4. 1961 protocol 20. 1. 1964	31. 12. 1971
Duitsland	Nieuw-Zeeland	handelsakkoord 20. 4. 1959	31. 12. 1971
Duitsland	Sierra Leone	economisch akkoord 13. 9. 1963	31. 12. 1971
Duitsland	V.A.R.	handelsakkoord 18. 2. 1956	31. 12. 1971
Duitsland	Verenigd Koninkrijk	handelsprotocol 15. 1. 1963	31. 12. 1971
Duitsland	Argentinië	handels- en betalingsakkoord 25. 11. 1957	31. 12. 1971
Duitsland	Brazilië	handelsovereenkomst 1. 7. 1955	31. 12. 1971
Duitsland	Paraguay	handelsakkoord, protocol betreffende betaling en meestbegunstigingsclausule 25/30. 7. 1955	31. 12. 1971
Duitsland	Tanzanië	economisch en handelsakkoord 6. 9. 1962	31. 12. 1971
Duitsland	Tunesië	handelsakkoord 29. 1. 1960 en aanvullend protocol 22. 12. 1963	31. 12. 1971
Duitsland	Zambia	economisch akkoord 10. 12. 1966	31. 12. 1971
Duitsland	Ceylon	handelsakkoord 1. 4. 1955	31. 12. 1971
Duitsland	Kenia	economisch en handelsakkoord 4. 12. 1964	31. 12. 1971
Duitsland	Oeganda	handelsakkoord 17. 3. 1964	31. 12. 1971
Duitsland	Pakistan	handelsakkoord en protocol 9. 3. 1957	31. 12. 1971
Duitsland	Dahomey	economisch akkoord 16. 9. 1961	31. 12. 1971
Duitsland	Kameroen	economisch akkoord 8. 3. 1961	31. 12. 1971
Duitsland	Ivoorkust	economisch akkoord 18. 12. 1961	31. 12. 1971
Duitsland	Gaboen	economisch akkoord 11. 7. 1962	31. 12. 1971
Duitsland	Kongo (Brazzaville)	economisch akkoord 30. 12. 1962	31. 12. 1971
Duitsland	Madagaskar	economisch akkoord 6. 6. 1962	31. 12. 1971
Duitsland	Niger	economisch akkoord 14. 6. 1961	31. 12. 1971
Duitsland	Boven-Volta	economisch akkoord 8. 6. 1961	31. 12. 1971
Duitsland	Somalia	handelsakkoord 19. 1. 1962	31. 12. 1971
Duitsland	Tsjaad	economisch akkoord 31. 5. 1963	31. 12. 1971
Duitsland	Centraalafrikaanse Republiek	economisch akkoord 29. 12. 1962	31. 12. 1971

Lid-Staat	Derde land	Aard en datum van het akkoord	Vervaldatum na verlenging
Duitsland	Irak	handelsakkoord 7. 10. 1951	10. 1. 1972
Duitsland	Noorwegen	handelsakkoord 20. 12. 1950	30. 1. 1972
Duitsland	IJsland	handelsakkoord 22. 6. 1954	31. 3. 1972
Duitsland	Chili	handelsakkoord 2. 11. 1956	31. 3. 1972
Duitsland	Indonesië	handelsakkoord 22. 4. 1953	31. 3. 1972
Benelux	Japan	handelsakkoord 8. 10. 1960 aanvullend protocol 30. 4. 1963	31. 12. 1971
Benelux	Japan	akkoord inzake de handel in katoenprodukten 22. 10. 1969	31. 12. 1970
Benelux	Verenigd Koninkrijk	briefwisseling 14. 2. 1967	31. 12. 1971
Benelux	Pakistan	akkoord inzake de handel in katoenprodukten 3. 5. 1968	31. 12. 1970
Benelux	Polen	handelsakkoord 22. 8. 1967 en aangehechte protocollen, briefwisseling 20. 12. 1966	31. 12. 1971
Benelux	Tsjechoslowakije	handelsakkoord 15. 11. 1967 briefwisseling 11. 4. 1967 aanvullend protocol 18. 11. 1969	31. 12. 1971
Benelux	Hongarije	handelsakkoord en protocol 26. 4. 1967 briefwisseling 17. 3. 1967 aanvullend protocol 11. 3. 1970	31. 12. 1971
Benelux	Roemenië	handelsakkoord en protocol 3. 10. 1968 briefwisseling 27. 10. 1967 en 28. 2. 1968 aanvullend protocol 27. 8. 1969	31. 12. 1971
Benelux	Griekenland	handelsakkoord 9. 3. 1960	31. 1. 1972
Benelux	Zweden	handelsakkoord 27. 4. 1957	28. 2. 1972
Benelux	Oostenrijk	handelsakkoord 29. 6. 1957	31. 3. 1972
Benelux	Zwitserland	handelsakkoord 21. 6. 1957	31. 3. 1972
Benelux	Tunesië	handelsakkoord 1. 8. 1958	31. 3. 1972
Frankrijk	Zweden	handelsakkoord 3. 3. 1949	30. 10. 1971
Frankrijk	Denemarken	handelsakkoord 29. 5. 1959	31. 12. 1971
Frankrijk	Noorwegen	handelsakkoord 3. 7. 1951 protocol 2. 4. 1960 briefwisseling 6. 2. 1964	31. 12. 1971
Frankrijk	Zwitserland	handelsakkoord 21. 11. 1967	31. 12. 1971
Frankrijk	Israël	handelsakkoord 10. 7. 1953 protocol 16. 1. 1967 briefwisseling 24. 12. 1968	31. 12. 1971
Frankrijk	IJsland	economisch akkoord 6. 12. 1951	31. 12. 1971
Frankrijk	Portugal	handelsregeling 25. 3. 1961	31. 12. 1971
Frankrijk	Oostenrijk	handelsakkoord en protocol 26. 7. 1963	31. 12. 1971
Frankrijk	Turkije	handelsakkoord 31. 8. 1946	31. 12. 1971
Frankrijk	Iran	handelsakkoord 4. 6. 1959 briefwisseling 28. 2. 1969	31. 12. 1971
Frankrijk	India	akkoord inzake de handel in katoenprodukten 24. 4. 1968	31. 12. 1970
Frankrijk	Pakistan	akkoord inzake de handel in katoenprodukten 8. 8. 1968	31. 12. 1970
Frankrijk	Argentinië	handels- en betalingsakkoord 26. 11. 1957	31. 12. 1971
Frankrijk	Japan	handelsakkoord en protocol 14. 5. 1963 protocol 26. 7. 1966	10. 1. 1972
Frankrijk	Japan	akkoord inzake de handel in katoenprodukten 22. 10. 1969	31. 12. 1970
Frankrijk	Ecuador	handelsverdrag 20. 3. 1959	20. 3. 1972

Lid-Staat	Derde land	Aard en datum van het akkoord	Vervaldatum na verlenging
Frankrijk	Irak	handelsakkoord 25. 9. 1967	25. 3. 1972
Frankrijk	Zuid-Korea	briefwisseling 12. 3. 1963	31. 3. 1972
Italië	Portugal	handelsakkoord en notawisseling 4. 3. 1961 briefwisseling 30. 12. 1961	31. 12. 1971
Italië	Marokko	handelsakkoord 28. 1. 1961 protocol 24. 2. 1965	31. 12. 1971
Italië	Tunesië	handelsakkoord en protocol 22. 11. 1961	31. 12. 1971
Italië	V.A.R.	handelsprotocol 29. 4. 1959	31. 12. 1971
Italië	Argentinië	handelsakkoord en notawisseling 25. 11. 1957	31. 12. 1971
Italië	Guatemala	handels modus vivendi 6. 6. 1936	31. 12. 1971
Italië	Canada	handels modus vivendi 28. 4. 1948	31. 12. 1971
Italië	Mexico	handelsakkoord 15. 9. 1949 protocol 28. 10. 1963 notawisseling 20. 7. 1965	31. 12. 1971
Italië	Pakistan	handelsakkoord 10. 1. 1961	10. 1. 1972
Italië	Pakistan	akkoord inzake de handel in katoenprodukten 24. 5. 1968	31. 12. 1970
Italië	Paraguay	handelsakkoord 8. 7. 1959	23. 1. 1972
Italië	Formosa	notawisseling 2. 2. 1957	2. 2. 1972
Italië	Japan	akkoord inzake de handel in katoenprodukten 22. 10. 1969	31. 12. 1970
Italië	Japan	agreed minutes 31. 12. 1969	30. 9. 1971
Italië	Iran	notawisseling 29. 1. 1958 en 23. 3. 1961	9. 2. 1972
Italië	Syrië	handelsakkoord 10. 11. 1955	27. 2. 1972
Italië	Zuid-Korea	handelsakkoord 9. 3. 1965	8. 3. 1972
Italië	Dominicaanse Republiek	handelsakkoord 18. 2. 1954	11. 3. 1972
Italië	Noorwegen	handelsakkoord 20. 5. 1953 protocol 31. 8. 1959 notawisseling 10. 5. 1962	31. 3. 1972
Italië	Indonesië	handelsakkoord 23. 3. 1951	31. 3. 1972
Italië	Israël	handelsakkoord 5. 3. 1954 briefwisseling 5. 1. 1956 notulen 21. 10. 1956 en 11. 2. 1964	31. 3. 1972
Italië	El Salvador	handelsakkoord 30. 3. 1953 aanvullend Protocol 21. 12. 1955	31. 3. 1972
Nederland	Argentinië	handels- en betalingsakkoord 25. 11. 1957	31. 12. 1971
Nederland	Turkije	handelsakkoord 6. 9. 1949	31. 12. 1971
Nederland	V.A.R.	handelsakkoord 21. 3. 1953	31. 12. 1971
B.L.E.U.	Argentinië	handels- en betalingsakkoord 25. 11. 1957	31. 12. 1971
B.L.E.U.	Pakistan	handelsakkoord 15. 3. 1962	31. 12. 1971

BESLUIT VAN DE RAAD

van 29 september 1970

houdende aanvaarding van de langlopende regeling betreffende de internationale handel in katoenprodukten en van de twee Protocollen tot verlenging van deze regeling

(70/461/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Overwegende dat de Commissie namens de Gemeenschap de onderhandelingen heeft gevoerd betreffende de aanvaarding en de verlenging van de langlopende regeling betreffende de internationale handel in katoenprodukten;

Overwegende dat in het kader van de tenuitvoerlegging van de gemeenschappelijke handelspolitiek de Gemeenschap dient toe te treden tot deze regeling;

Overwegende dat deze regeling op 30 september 1970 afloopt en dat er aanleiding toe bestaat de verlenging daarvan tot en met 30 september 1973 te aanvaarden;

Overwegende dat de Gemeenschap door het aanvaarden van bovengenoemde regeling de rechten en verplichtingen van de Lid-Statens volledig overneemt,

BESLUIT:

Artikel 1

Namens de Europese Economische Gemeenschap worden aanvaard de langlopende regeling betreffende de internationale handel in katoenprodukten en de twee Protocollen tot verlenging van deze regeling, waarvan de teksten in de bijlagen zijn opgenomen.

Artikel 2

De Voorzitter van de Raad wordt gemachtigd de persoon aan te wijzen die bevoegd zal zijn het Protocol van aanvaarding en de twee Protocollen van verlenging te ondertekenen en hem de bevoegdheden te verlenen die nodig zijn om de Gemeenschap te binden.

Gedaan te Brussel, 29 september 1970.

*Voor de Raad**De Voorzitter*

S. von BRAUN

ANNEXE I — ANHANG I — ALLEGATO I — BIJLAGE I

Accord à long terme concernant le commerce international des textiles de coton

Cet accord est entré en application le 1er octobre 1962. Il cessera d'avoir effet le 30 septembre 1967.

Les pays suivants y participent :

États membres de la C.E.E.	Australie (21 nov. 1962)
Canada	Autriche (24 oct. 1962)
Danemark	République de Chine (15 jan. 1964)
Espagne	Colombie (30 jan. 1963)
États-Unis	République de Corée (10 déc. 1964)
Hong-Kong	Finlande (31 août 1964)
Inde	Grèce (18 août 1966)
Israël	Jamaïque (26 nov. 1963)
Japon	Mexique (11 déc. 1962)
Norvège	Turquie (4 août 1964)
Pakistan	Pologne
Portugal	
République arabe unie	
Royaume-Uni	
Suède	

Conformément à la décision du Conseil, du 24 décembre 1962, les États membres de la Communauté ont assorti leur acceptation de la déclaration suivante :

« Lorsque les obligations découlant du traité instituant la Communauté économique européenne et relatives à l'instauration progressive d'une politique commerciale commune le rendront nécessaire, des négociations seront ouvertes dans le plus bref délai possible afin d'apporter au présent accord toutes modifications utiles. »

Texte de l'accord

Conscients de la nécessité de coopérer entre eux de façon constructive au développement du commerce mondial,

reconnaissant que leur action doit avoir pour but de faciliter l'expansion économique et de promouvoir le développement des pays moins développés qui disposent des ressources nécessaires, par exemple en matières premières et dans le domaine de la technique, en leur offrant des possibilités plus grandes d'accroître leurs recettes en devises par la vente sur les marchés mondiaux des produits dont ils peuvent entreprendre avec efficience la fabrication,

notant cependant qu'il s'est produit dans un certain nombre de pays des situations qui, de l'avis de ces pays,

causent ou menacent de causer une « désorganisation » du marché des textiles de coton,

désireux de traiter ces problèmes de manière à accroître les possibilités d'exportation des produits en question, à condition que le développement de ce commerce se fasse d'une façon raisonnable et ordonnée qui évite les effets de désorganisation sur tels ou tels marchés ou sur telles ou telles productions, tant dans les pays d'importation que dans les pays d'exportation,

déterminés, en cherchant à atteindre ces objectifs, à tenir compte de la déclaration concernant la promotion du commerce des pays moins développés, qui a été adoptée par les ministres à leur réunion de novembre

1961, pendant la dix-neuvième session des parties contractantes.

Les pays participants sont convenus des dispositions qui suivent:

Article premier

Pour contribuer à la solution des problèmes mentionnés dans le préambule du présent accord, les pays participants considèrent qu'il peut être souhaitable d'appliquer, pendant les quelques années à venir, des mesures pratiques de coopération internationales en vue de faciliter tout ajustement rendu éventuellement nécessaire par les changements de structure du commerce mondial des textiles de coton. Ils reconnaissent, toutefois, que les mesures susvisées ne modifient en rien leurs droits et obligations tels qu'ils découlent de l'Accord général sur les tarifs douaniers et le commerce (appelé ci-après « l'Accord général »). Ils reconnaissent également que ces mesures, étant destinées à résoudre les problèmes particuliers relatifs aux textiles de coton, ne doivent pas être considérées comme se prêtant à une application dans d'autres domaines.

Article 2

1. Les pays participants qui maintiennent, à l'importation des textiles de coton en provenance d'autres pays participants, des restrictions incompatibles avec l'Accord général, acceptent d'assouplir progressivement chaque année ces restrictions en vue de les éliminer aussitôt que possible.

2. Réserve faite des dispositions des paragraphes 2 et 3 de l'article 3, aucun pays participant ne procède à l'institution de nouvelles restrictions à l'importation des textiles de coton ou au renforcement des restrictions à l'importation déjà en vigueur, pour autant que ces mesures soient incompatibles avec ses obligations aux termes de l'Accord général.

3. Les pays participants qui appliquent actuellement des restrictions à l'importation des textiles de coton en provenance d'autres pays participants s'engagent à élargir l'accès à leurs marchés pour les textiles de coton soumis à des restrictions, de façon à atteindre à l'expiration de la durée de validité du présent accord, pour l'ensemble des produits qui seront encore, à cette date, soumis à des restrictions, un niveau correspondant aux contingents ouverts en 1962 pour ces produits, augmenté du pourcentage indiqué à l'annexe A.

Lorsqu'il existe des arrangements bilatéraux, les augmentations annuelles sont fixées dans le cadre de négociations bilatérales. Il serait cependant souhaitable que chaque augmentation annuelle soit aussi voisine que possible du cinquième de l'augmentation globale.

4. Les participants en cause appliqueront les restrictions qu'ils maintiennent encore à l'importation de textiles de coton en provenance de pays participants, de façon équitable et de manière à tenir dûment compte des situations et des besoins particuliers des pays moins développés.

5. Nonobstant les dispositions du paragraphe 3 ci-dessus, si le contingent de base ouvert par un pays importateur participant pour la période de validité des licences précédant l'entrée en vigueur du présent accord est nul ou négligeable, ce pays fixe son contingent pour la période suivante à niveau raisonnable, en consultation avec le pays ou les pays exportateurs participants intéressés. La consultation aurait lieu normalement dans le cadre des négociations bilatérales visées au paragraphe 3 ci-dessus.

6. Les pays participants éliminent, dans toute la mesure du possible, les restrictions à l'importation sous le régime de l'admission temporaire aux fins de réexportation après ouvraisons, des textiles de coton originaires d'autres pays participants.

7. Les pays participants communiquent au Comité des textiles de coton aussitôt que possible et, en tout état de cause, un mois au moins avant le début de la période de validité des licences, tous renseignements sur les contingents ou les restrictions à l'importation visés par le présent article.

Article 3

1. Si les importations d'un pays participant, en provenance d'un ou de plusieurs autres pays participants, de certains textiles de coton qui ne font pas l'objet de restrictions à l'importation, causent ou menacent de causer une désorganisation du marché du pays importateur, ce pays peut demander au pays ou aux pays participants dont les exportations de tels produits causent ou menacent de causer, de l'avis du pays importateur, une désorganisation de son marché, d'engager une consultation en vue de remédier à la désorganisation du marché ou de la prévenir. Dans sa demande, le pays importateur indique, s'il le juge utile, le niveau précis auquel doivent, d'après lui, être limitées les exportations de ces produits, niveau qui ne sera pas inférieur à celui qui est indiqué à l'annexe B. La demande de consultation est accompagnée d'un exposé circonstancié et détaillé des raisons et de la justification de sa présentation; le pays requérant communique en même temps la même documentation au Comité des textiles de coton.

2. Dans des circonstances critiques où une concentration anormale des importations pendant la période prévue au paragraphe 3 ci-dessus entraînerait un préjudice difficilement réparable, le pays participant requérant peut, jusqu'à la fin de ladite période, prendre

les mesures provisoires nécessaires pour limiter les importations visées au paragraphe 1 ci-dessus en provenance des pays en cause.

3. Si, dans un délai de soixante jours après réception de la demande par le pays ou les pays participants exportateurs, il n'y a eu d'accord ni sur la demande de limitation des exportations ni sur une solution de rechange, le pays participant requérant peut refuser d'admettre au-delà du niveau spécifié à l'annexe B les importations, destinées à être retenues sur son marché intérieur de textiles de coton, en provenance du pays ou des pays participants visés au paragraphe 1 ci-dessus, qui causent ou menacent de causer une désorganisation du marché, en ce qui concerne la période commençant le jour de la réception de la demande par le pays exportateur participant.

4. En vue d'éviter des difficultés administratives dans l'application d'un certain degré de limitation des importations de textiles de coton qui font l'objet de mesures prises en vertu du présent article, les pays participants conviennent que ces mesures devraient être appliquées avec une souplesse raisonnable. Lorsque la limitation s'applique aux importations de plus d'un produit, les pays participants acceptent que le niveau convenu pour un produit quelconque peut être dépassé de cinq pour cent, à condition que le total des exportations qui font l'objet de mesures de limitation ne dépasse pas le total fixé pour l'ensemble des produits ainsi limités sur la base d'une unité de mesure commune déterminée par les pays participants intéressés.

5. Les pays participants qui recourent aux mesures envisagées dans le présent article s'efforcent, lorsqu'ils introduisent des mesures, d'éviter de porter préjudice à la production et aux ventes du pays exportateur et coopèrent afin de convenir des procédures appropriées, en particulier pour les marchandises qui ont été ou sont sur le point d'être expédiées.

6. Tout pays participant qui se prévaut des dispositions du présent article revoit constamment les mesures qu'il a prises en vertu dudit article en vue de les assouplir et de les éliminer aussitôt que possible. Il fait périodiquement rapport, en tout état de cause une fois l'an au moins, au Comité de textiles de coton sur les progrès réalisés dans l'assouplissement ou l'élimination desdites mesures. Tout pays participant qui maintient des mesures en vertu du présent article se prête à des consultations avec tout pays ou tous pays participants touchés par ces mesures.

7. Les pays importateurs participants peuvent faire connaître au Comité des textiles de coton les groupes ou catégories à utiliser à des fins statistiques. Les pays participants conviennent de ne recourir aux mesures envisagées dans le présent article qu'avec modération, de les limiter aux seuls produits ou groupes ou catégories de produits qui causent ou menacent de causer

une désorganisation du marché, en tenant pleinement compte des objectifs convenus qui sont exposés dans le préambule du présent accord. Les pays participants s'efforcent de maintenir un régime d'équité approprié lorsque ce sont les importations en provenance de plusieurs pays participants qui causent ou menacent de causer la désorganisation du marché et qu'un recours aux mesures envisagées dans le présent article est inévitable.

Article 4

Aucune disposition du présent accord n'empêche l'application d'accords mutuellement acceptables contenant d'autres stipulations non incompatibles avec les objectifs fondamentaux du présent accord. Les pays participants tiennent le Comité des textiles de coton pleinement informé des accords de ce genre ou des parties de ces accords qui influent sur l'application du présent accord.

Article 5

Les pays participants prennent des mesures pour assurer l'application effective du présent accord par des échanges de renseignements et, sur demande, de statistiques d'importations et d'exportations, ainsi que par d'autres moyens pratiques.

Article 6

Les pays participants conviennent d'éviter que l'accord ne soit tourné par le jeu de la réexpédition ou du déroutement, par la substitution de textiles directement concurrents ou par l'action de non-participants. Ils conviennent notamment des mesures suivantes:

a) Réexpédition

Les pays importateurs et exportateurs participants conviennent de collaborer afin d'empêcher que les dispositions du présent accord ne soient éludées par le jeu de la réexpédition ou du déroutement, et de prendre les mesures administratives appropriées pour éviter que le présent accord ne soit tourné de cette façon. Dans le cas où un pays participant a des raisons de croire que les importations qui lui parviennent en provenance d'un autre pays participant, dont elles sont présentées comme originaires, ne sont pas originaires de ce pays, il peut demander d'avoir une consultation avec lui en vue de faciliter la détermination de l'origine réelle des marchandises.

b) Substitution de textiles directement concurrents

L'intention des pays participants n'est pas d'étendre le champ d'application du présent accord au-delà du secteur des textiles de coton mais, lorsqu'il y a désor-

ganisation ou menace de désorganisation du marché dans un pays importateur au sens de l'article 3, d'empêcher que les dispositions de l'accord ne soient éludées par le remplacement délibéré du coton par des fibres directement concurrentes. En conséquence, si le pays participant importateur en cause a des raisons de croire que les importations de produits pour lesquels ce remplacement a été pratiqué ont augmenté de façon anormale, c'est-à-dire que ce remplacement a été pratiqué dans le seul but d'éluder les dispositions du présent accord, ce pays peut demander aux pays exportateurs en cause de procéder à une enquête et d'entrer en consultation avec lui, afin de convenir des mesures propres à empêcher que les dispositions du présent accord ne soient ainsi éludées. Cette demande sera accompagnée d'un exposé circonstancié et détaillé des raisons et de la justification de sa présentation. Si la consultation n'aboutit pas à un accord dans les soixante jours qui suivent la demande, le pays importateur participant peut refuser d'admettre les importations des produits en question conformément à l'article 3 et, en même temps, tout pays participant intéressé peut porter la question devant le Comité des textiles de coton qui fait aux parties des recommandations appropriées.

c) *Non participants*

Les pays participants conviennent que, s'il se révèle nécessaire de recourir aux mesures envisagées à l'article 3 ci-dessus, le pays ou les pays participants importateurs intéressés prennent des mesures pour assurer que les exportations d'un pays participant contre lesquelles sont prises lesdites mesures ne soient pas limitées plus rigoureusement que les exportations d'un pays quelconque ne participant pas au présent accord, qui causent ou menacent de causer une désorganisation du marché. Le pays ou les pays participants importateurs intéressés examinent avec compréhension toutes représentations que leur adressent les pays participants exportateurs, motif pris que ce principe ne serait pas observé, ou que l'application du présent accord serait compromise par des échanges avec des pays non participants. Si ces échanges ont pour effet de compromettre l'application du présent accord, les pays participants envisageront de prendre les mesures compatibles avec leur législation pour empêcher cet effet.

Article 7

1. Étant donné les sauvegardes prévues dans le présent accord, les pays participants s'abstiennent, autant que possible, de prendre des mesures qui peuvent avoir pour effet de rendre l'accord inopérant.

2. Si un pays participant constate que ses intérêts sont gravement touchés par de telles mesures adoptées par un autre pays participant, il peut demander au

pays participant, qui applique ces mesures, d'entrer en consultation avec lui en vue de porter remède à la situation.

3. Si le pays participant ainsi invité à entrer en consultation ne prend pas de mesures de redressement appropriées dans un délai raisonnable, le pays participant réquerant peut porter l'affaire devant le Comité des textiles de coton qui la discute promptement et adresse aux pays participants les observations qu'il considère à propos. Il sera tenu compte de ces observations si l'affaire est portée ensuite devant les parties contractantes, conformément aux procédures de l'article XXIII de l'Accord général.

Article 8

Le Comité des textiles de coton, créé par les parties contractantes à leur dix-neuvième session, se compose de représentants des pays parties au présent accord. Il assume les fonctions que lui assigne le présent accord.

- a) Le Comité se réunit de temps à autre pour s'acquiescer de ses fonctions. Il entreprend des études sur le commerce des textiles de coton quand les pays participants le décident; il rassemble les renseignements statistiques et autres nécessaires à l'accomplissement de ses fonctions et il est habilité à demander aux pays participants de lui communiquer ces renseignements.
- b) Toute divergence de vues entre les pays participants concernant l'interprétation ou l'application du présent accord peut être portée devant le Comité pour discussion.
- c) Le Comité procède une fois l'an à un examen d'ensemble de l'application du présent accord et fait rapport aux parties contractantes. L'examen qui aura lieu la troisième année sera un examen particulièrement approfondi à la lumière de l'application du présent accord pendant les années précédentes.
- d) Le Comité se réunit au plus tard un an avant l'expiration du présent accord pour examiner s'il convient de le proroger, de le modifier ou d'y mettre fin.

Article 9

Aux fins du présent accord, l'expression «textiles de coton» désigne les filés, tissus, articles de confection simple, vêtements et autres articles textiles manufacturés dans lesquels le coton représente plus de cinquante pour cent (en poids) de la teneur en fibres, à l'exception des tissus de fabrication artisanale, sur métier à main.

Article 10

Aux fins du présent accord, le terme « désorganisation » s'applique aux situations du genre de celles qui sont décrites par la décision des parties contractantes, du 19 novembre 1960, dans l'extrait de ladite décision cité à l'annexe C.

Article 11

Le présent accord est ouvert à l'acceptation, par signature ou autrement, des gouvernements qui sont parties à l'Accord général sur les tarifs douaniers et le commerce ou qui ont accédé à l'Accord général à titre provisoire, étant entendu que si l'un de ces gouvernements maintient des restrictions à l'importation des textiles de coton en provenance d'autres pays participants, ce gouvernement doit, avant d'accepter le présent accord, convenir avec le Comité des textiles de coton du pourcentage de majoration qu'il prendra l'engagement d'appliquer aux contingents qu'il ne maintient ni au titre de l'article XII ni au titre de l'article XVIII de l'Accord général.

2. Un gouvernement qui n'est pas partie à l'Accord général ou qui n'a pas accédé à l'Accord général à titre provisoire peut accéder au présent accord à des conditions à déterminer entre lui et les pays participants. Ces conditions comprendraient une disposition aux termes de laquelle tout gouvernement qui n'est pas partie à l'Accord général doit s'engager, en accédant au présent accord, à ne pas introduire de nouvelles restrictions et à ne pas renforcer les restrictions existantes à l'importation des textiles de coton,

pour autant qu'une telle action serait incompatible avec les obligations que ce pays assumerait s'il était partie audit Accord général.

Article 12

1. Le présent accord entrera en vigueur le 1er octobre 1962, sous réserve des dispositions du paragraphe 2 ci-après.

2. Les pays qui ont accepté le présent accord tiendront, à la demande de l'un ou de plusieurs d'entre eux, une réunion au cours de la semaine précédant le 1er octobre 1962 et pourront, lors de cette réunion, décider à la majorité de modifier les dispositions du paragraphe 1 ci-dessus.

Article 13

Tout pays participant peut dénoncer le présent accord avec effet à l'expiration d'un délai de soixante jours à compter de la date à laquelle le secrétaire exécutif du G.A.T.T. a reçu notification écrite de la dénonciation.

Article 14

La durée de validité du présent accord est de cinq ans.

Article 15

Les annexes font partie intégrante du présent accord.

ANNEXE A

Aux fins d'application de l'article 2, les pourcentages mentionnés au paragraphe 3 seront les suivants :

pour la Communauté économique européenne	88 %
pour l'Autriche	95 %
pour le Danemark	15 %
pour la Norvège	15 %
pour la Suède	15 %

ANNEXE B

1. a) le niveau au-dessous duquel les importations ou les exportations de textiles de coton qui causent ou menacent de causer une désorganisation du marché ne peuvent être limitées par application des dispositions de l'article 3, et le niveau des importations ou des exportations effectives des produits en cause dans la période de douze mois échue trois mois avant le mois pendant lequel est présentée la demande de consultation.
- b) S'il existe entre les pays participants intéressés un accord bilatéral sur le niveau annuel de limitation qui s'applique à la période de douze mois visée à l'alinéa a), le niveau au-dessous duquel les importations de textiles de coton qui causent ou menacent de causer une désorganisation du marché ne peuvent être limitées par application des dispositions de l'article 3, et le niveau prévu dans l'accord bilatéral et non le niveau des importations ou des exportations effectives de la période de douze mois visée à l'alinéa a).

Si la période de douze mois visée à l'alinéa a) coïncide en partie avec la période de validité de l'accord bilatéral, le niveau en question est:

- i) le niveau prévu dans l'accord bilatéral ou le niveau des importations ou des exportations effectives si celui-ci est plus élevé, pour les mois communs à la période de validité de l'accord bilatéral et à la période de douze mois visée à l'alinéa a),
  - ii) le niveau des importations ou des exportations effectives pour les mois propres à chaque période.
2. Si les mesures de limitation restent en vigueur pendant une nouvelle période de douze mois, le niveau applicable à cette période n'est pas inférieur au niveau fixé pour la précédente période de douze mois, majoré de cinq pour cent. Dans les cas exceptionnels où il est extrêmement difficile d'appliquer le niveau visé ci-dessus, un pourcentage compris entre cinq et zéro pour cent peut être appliqué, compte tenu de la situation du marché du pays importateur et des autres facteurs pertinents, et après consultation avec le pays exportateur intéressé.
  3. Si les mesures de limitation restent en vigueur pendant de nouvelles périodes, le niveau applicable à chaque période de douze mois consécutive n'est pas inférieur au niveau fixé pour la précédente période de douze mois, majoré de cinq pour cent.

ANNEXE C

Extrait de la décision des parties contractantes du 19 novembre 1960

« Ces situations (de désorganisation des marchés) présentent généralement les éléments suivants en association:

- i) les importations de certains produits en provenance de sources déterminées s'accroissent ou pourraient s'accroître brusquement et dans des proportions substantielles;
- ii) ces produits sont offerts à des prix notablement inférieurs à ceux qui sont pratiqués sur le marché du pays importateur pour des produits similaires de qualité comparable;
- iii) il y a préjudice grave ou menace de préjudice grave pour les producteurs nationaux;
- iv) les différences de prix mentionnées au paragraphe ii) ci-dessus ne résultant pas d'une intervention gouvernementale dans la fixation ou la formation des prix, ni de pratiques de dumping.

Dans certaines situations il y a encore d'autres éléments et, par conséquent, l'énumération ci-dessus ne définit pas exhaustivement la désorganisation des marchés. »

ANNEXE II — ANHANG II — ALLEGATO II — BIJLAGE II

**Protocole prorogeant l'accord concernant le commerce international des textiles de coton
du 1er octobre 1962**

Les pays participant à l'accord à long terme concernant le commerce international des textiles de coton (dénommé ci-après «l'Accord»).

Agissant conformément au paragraphe d) de l'article 8 de l'Accord,

sont convenus de ce qui suit:

1. La durée de validité de l'Accord, stipulée à l'article 14, est prorogée pour une période de trois ans, qui prendra fin le 30 septembre 1970.
2. La dernière phrase du paragraphe 3 de l'article 3 est modifiée comme suit:
«Il serait cependant souhaitable que l'augmentation globale soit répartie aussi également que possible entre les contingents annuels qui seront appliqués pendant la durée de validité de l'Accord.»
3. L'annexe A est modifiée comme suit:

«ANNEXE A

«Aux fins de l'article 2, les pourcentages prévus au paragraphe 3 dudit article sont les suivants:

Pour l'Autriche	152 pour cent
Pour le Danemark	24 pour cent
Pour la Communauté économique européenne	154 pour cent
Pour la Norvège	24 pour cent
Pour la Suède	24 pour cent»

4. Le présent protocole est ouvert à l'acceptation, par signature ou d'autre manière, des gouvernements participant à l'Accord et des autres gouvernements qui accepteront l'Accord ou y accéderont conformément aux dispositions de l'article 11 dudit Accord. Dès qu'elle jugera que ses dispositions institutionnelles le rendent possible, la Communauté économique européenne aura la faculté d'accepter en tant que telle le présent protocole.

5. Le présent protocole entrera en vigueur le 1er octobre 1967 pour les pays qui l'auront accepté à cette date. Il entrera en vigueur pour les pays qui l'accepteront ultérieurement à la date de leur acceptation.

Fait à Genève, le premier mai mil neuf cent soixante-sept, en un seul exemplaire, en langues française et anglaise, les deux textes faisant également foi.

ANNEXE III — ANHANG III — ALLEGATO III — BIJLAGE III

Accord général sur les tarifs douaniers et le commerce

27 mai 1970

Projet de protocole prorogeant l'accord concernant le commerce international des textiles de coton du 1er octobre 1962

Les pays participant à l'accord concernant le commerce international des textiles de coton (ci-après dénommé « l'Accord »).

Agissant en conformité des dispositions de l'alinéa d) de l'article 8 de l'Accord,

sont convenus de ce qui suit:

1. La durée de validité de l'Accord, stipulée à l'article 14 et prorogée par un protocole entré en vigueur le 1er octobre 1967, est prorogée de nouveau pour une période de trois ans, qui prendra fin le 30 septembre 1973.

2. La dernière phrase du paragraphe 3 de l'article 2 est modifiée comme suit:

« Il serait cependant souhaitable que l'augmentation globale soit répartie aussi également que possible entre les contingents annuels qui seront appliqués pendant la durée de validité de l'Accord. »

3. L'annexe A est modifiée comme suit:

« ANNEXE A ⁽¹⁾ »

« Aux fins de l'article 2, les pourcentages prévus au paragraphe 3 dudit article sont les suivants:

Pour l'Autriche	209 pour cent
Pour le Danemark	33 pour cent
Pour la Norvège	33 pour cent
Pour la Suède	33 pour cent »

4. Le présent protocole est ouvert à l'acceptation, par signature ou d'autre manière, des gouvernements participant à l'Accord et des autres gouvernements qui accepteront l'Accord ou y accéderont conformément aux dispositions de l'article 11 dudit Accord. La Communauté économique européenne aura la faculté d'accepter en tant que telle le présent protocole.

5. Le présent protocole entrera en vigueur le 1er octobre 1970 pour les pays qui l'auront accepté à cette date. Il entrera en vigueur, pour les pays qui l'accepteront ultérieurement, à la date de leur acceptation.

Fait à Genève, le ..... mil neuf cent soixante-dix, en un seul exemplaire, en langues française et anglaise, les deux textes faisant également foi.

⁽¹⁾ S'étant orientée vers la conclusion d'arrangements bilatéraux conformément à l'article 4, la Communauté économique européenne estime que les modalités d'application de l'article 2 sont, pour ce qui la concerne, sans objet.

